

REALITATEA

ilustrată

BCU Cluj / Central University Library Cluj

REALITĂȚILE VIETII

Ale cui sunt buzunarele? — Divorțul în Muntenegru. — Bărbatul cu șaizeci de neveste. Regina frumuseții, agentă de circulație. — Tarzaniadă europeană. — Crimă și pedeapsă. — Când câștigi lotul cel mare. — Baladă modernă.

E o veche discuțiune dacă soții au dreptul să-și desfacă și să-și citească reciproc corespondența. O problemă înrudită cu aceasta, o pune inginerul Pickerin din New-York, care a intentat proces de divorț soției sale, pe motiv că aceasta îi srotoceste zilnic buzunarele hainelor căutând scrisori de dragoste.

„Nu pot să desvăt de acest obiect”, zice inginerul în acuzarea lui, „și sunt deci nevoit să-i intentez proces de divorț, căci buzunarele mele îmi aparțin mie și nu pot trăi împreună cu o femeie, care nesocotește acest drept al meu”.

Tribunalul din New-York a dat câștig de cauză soțului, pronunțând divorțul din vina soției. Insa d-na Pickerin nu avea de gând să se despartă de bărbatul ei și a făcut recurs. Curtea de căsătorie a anulat prima sentință, hotărând că buzunarele soțului aparțin și soției.

Așa încât, de bine de rău, soții Pickerin vor rămâne împreună.

D ACĂ cei doi ar fi trăit în Muntenegru și nu în America, divorțul ar fi fost cu mult mai simplu. Acolo numai soțul are dreptul să ceară despărțirea iar soția nici odată. Și divorțul nu e valabil decât atunci, când e efectuat de preot.

Dacă acesta admite divorțul în urma ceretărei motivelor, soții se înfățișează la biserică, împreună cu rudele lor mai apropiate. Acolo, popa binecuvintează mai întâi un potir cu vin, pe care-l oferă celui mai apropiat maritor. Apoi potirul merge din mână în mână și în cele din urmă ajunge și în mâinile soțului. Dacă acesta nu bea, înseamnă că-și menține dorința de divorț. În acest caz, preotul cere să i se dea „șortul nupțial”, pe care orice mireasă munte-negreană îl capătă de ziua nunții dela soțul sau dela socrii și solicită celor doi cuseri — sau alte rude — să fie șortul de ambele capete. Apoi preotul ia o secure, anume destinată acestui scop, și murmurând o rugăciune, taie șortul în două, în lungul lui. Soțul și soția primesc apoi blagoslovirea, fiecare pentru sine, preotul împreunăzând mâinile și rostește solemn:

— „Cerul v'a despărțit”.

Cu aceasta, impresionanta ceremonie s'a terminat.

N ICIODATĂ de altfel, o munte-negreană, pentru care bărbatul e încă stăpânul, idolul adorat, nu și-ar fi permis să procedeze la fel cu d-na Pickerin. Situația femeii în Orient e încă cu mult prea umilă, pentru ca ea să se dedea la astfel de acte de emancipare și nesupunere. Evident că sunt bărbați, cari profită de această stare de lucruri, ca de pildă Ahmed el Serif Bey, care s'a însurat în curs de trei ani, cu 60 de femei. Înainte de a împlini cu fiecare luna de miere, le-a părăsit, părăsind pentru un timp mai îndelungat, numai pe cele mai frumoase.

Una din femeile respinse l-a dat în judecată. Dar Bey-ul era destul de prerăzător, ca să-și aranjeze afacerile în mod legal și să divorțeze de femeile sale, nepăstrând laolaltă decât patru soții, așa cum permite legea. În consecință, judecătorul egiptean a respins acțiunea femeii, care purta numărul 60.

În Egipt, bărbatul se bucură și până azi de privilegiul de a se debarasa ușor de so-

ția sa, pe când femeia nu are la dispoziția ei nici un paragraf de lege, care s'o îndreptățească.

S ionalul vâl și nu mai sunt închise în hare-muri, dar iau parte chiar la concursuri de frumusețe.

E interesant, că regina frumuseții musulmane, nu vrea nici să facă cinematograf, nici să apară pe scenă, nici să devină manechin. Idealul Miss Turciei e să se facă — polițistă. Are de gând să devină agentă de circulație, regulând și supraveghind cursele vehiculelor și mersul pietonilor în centrul Constantinopolului.

Iela sclava haremului la regina frumuseții și agentă de circulație — și asta în decurs de câțiva ani! Spuneți și dvs. dacă nu e acesta progres?

I N țările occidentale, am mers atât de departe cu progresul încât se observă un curent general de revenire la „primitivism”. În special tinerețea e mai dornică ca oricând de viața liberă și primitivă din codri, de o haiducie modernă.

Astfel cei doi fii ai unui fabricant și mare industriaș din Berlin au întreprins la începutul lunii Septembrie, — în tovarășia unei fete de 45 ani, fiica unui căpitan, — o excursie cu o barcă de cauciuc — iar de atunci n'au mai dat semn de viață. Părinții dezolați credeau că le-au murit copiii într'un accident.

Acum poliția din Budapesta a descoperit pe jumii aventurieri, stabiliți de săptămâni de zile într-o căsuță părăsită din Weekend, pe malurile Dunării, în vecinătatea Budapestei. Cei trei nu legaseră cunoștință cu nimeni, trăiau izolați: băieții aduceau provizii, vândând prin pădure și pescuind în Dunăre, iar fata se ocupa de gospodăria acestui menaj idilic în trei.

Având în vedere că tustrei sunt încă minori, poliția din Budapesta i-a expedit la Berlin. Și astfel s'a sfârșit această Tarzaniadă modernă.

B unicii noștri ar fi tras micilor dezertori o sfință de bătaie! Ce mijloace de cumințenie vor utiliza părinții acestor copii, nu știm. Oricât de blânde ar fi, suntem siguri, că micii aventurieri nu se vor împăca cu ele, căci tinerețea de astăzi se simte îndreptățită încă dela o vârstă foarte fragedă, să dispună, însă, de persoana lui.

De altfel un vinovat, care să ceară singur pedepsirea lui, e un caz rar. De aceea și merită să povestim despre August Magyar, un ucigaș, acuzat de a-și fi omorât soția, și osândit la munca silnică pe viață.

Condamnatul a implorat pe apărătorul său, să schimbe hotărârea în osândă de moarte prin streang. Avocatul împotricivându-se acestei rugăminți, osânditul a declarat că va face el însuși o petiție în acest sens.

La drept vorbind însă, criminalul nu cerea o agravare a pedepsei, ci o ușurare. Oricât de grozavă pare perspectiva morții, nu știm zău, dacă nu e de preferat unei reclusiuni forțate, pentru toată viața. Mun-

ca silnică — nu-s înfricoșătoare aceste două cuvinte, atât de semnificative? Doar o literă schimbată — și devine o osândă.

Munca silnică — e pâinea câștigată în sudoarea frunții.

Nu e de mirare deci, că atâta lume răzvrătește la o evadare din această temniță, e vadare posibilă doar cu ajutorul banului.

Cine oare, în orele lui de răgaz, n'a fârlit vre-odată visul bogăției? Cine, cumpărând un bilet de loterie, nu și-a închipuit un viitor de aur — când va câștiga lotul cel mare?

Nu totdeauna însă, lotul cel mare e și aducător de fericire.

Iată câteva cazuri recente, care vor exemplifica mai bine teoria.

U N coșetă din Breslau, câștigând o sumă mare la loterie, o depuse la o bancă, care peste puțin dete faliment, așa încât omul pierdu tot câștigul. În urma acestei întâmplări a suferit un soc

nervos, care-l pune în incapacitate de lucru.

Mai tragică poate e soarta unui funcționar dintr'un orașel din Rhenania, care câștigând 409.000 mărci la loterie, se urcă în grabă pe bicicleta lui și porni la Maienfa — cale de două ore — ca să-și ia banii în primire. Dar era atât de preocupat de gândul averii ce-l aștepta, încât nu dădu atenție drumului.

În dreptul Maienței se ciocni cu un automobil și sucombă la spital în urma leziunilor grave, suferite în acest accident. Bine înțeles că nu s'a mai putut bucura de banii câștigați la loterie.

Tragică, dar și plină de învățăminte este povestea tinerei vieneze, fiica unui modest salariat, care câștigând lotul cel mare se socoti în drept să desfacă logodna ei cu un tânăr de o poziție socială mai inferioară. Fiind bogată acum, fata credea că poate avea alte pretenții.

Însă tânărul fu atât de amărit de purtarea ex-logodnicei, încât se sinucise. Din a cea zi, fata deveni melancolică. Urmand sfatul medicilor, mama plecă cu ea la Riviera franceză. Insa nici viața mondenă de acolo, nici tinerii bine situați, care o curtau, nu-i schimbă gândurile triste. Într-o seară se furișă neobservată din societate, la malul mării, luă o barcă și vâslă în larg, fără să se mai întoarcă vreodată.

Un subiect de baladă — dacă baladele ar mai avea azi căutare.

DUDUIA GRĂDINARITA

REGELE VOPSELELOR

este

Instantanee

cea mai bună vopsea de
păr în toate culorile

Un flacon Lei 80

De vânzare: Drogherii, Farmacii,

Coafori, Parfumerii

Regele Mihai în fața obiectivului

In intimitatea Suveranului.— Primul pantalon lung.— Automobilul unchiului Niki

de A. Dumbrăveanu

La orele șapte dimineața, trecem de garda Peșului îndreptându-ne spre palat... Ceasul din turla castelului a bătut de șapte ori, și în fața tunurilor de pe terasa gârzei, ostașii schimbă posturile și ridică, cu trupurile înțepenite și mâinile prinse pe cureaua armei, drapelul...

Soarele cuprinde, în superb peisagiu, rușina toamnei, care, aici la Sinaia, în parcul celor două castele domnești, e mai frumoasă ca oriunde. La ora aceasta, potecile cântate de Carmen Sylva sunt pustii, și nici șopotul Peșului nu se aude. Doar la intrarea din stânga castelului, câțiva valeți aleargă de colo până colo, zoriți, și dispar după câteva clipe.

REGELE

Pe alea ce leagă Peșul de Pelișor, apare venind domol, un grup de trei persoane. Paza regelui: un domn grav — inspectorul general Costescu — e în cap, urmat de două persoane la fel de serioase.

Grupul se împrăstie în jurul terasei și inspectorul Costescu rămâne lângă intrarea în castel.

Pe aleie vine, gârbovit, un vânzător de ziare, cu geanta plină. Urcă scările și intră, ca la un simplu client, căruia îi lasă, dimineața, gazeta preferată.

Linistea s'a risipit dintr-o dată: pe scările de la intrarea din stânga, a apărut Regele Mihai, cu capul gol, cu pantaloni scurți și cămașa care-i lasă gâtul descoperit, și privește spre gardă.

„Bună dimineața Majestate.

„Bună dimineața Costescu.

După răspunsul dat în grabă, Regele coboară treptele, două deodată, și fuge pe alee. E marșul lui de dimineață. Fuge spre aripa gârzii, în goana mare, în bătaia soarelui de toamnă... În câteva clipe a ajuns acolo. Urcă repede scările, și salută sentinela, care a luat „pentru onor”, cu mâna dusă militărește la frunte. Raita pare că-l obligă să facă în fiecare dimineață front în fața drapelului, după care se întoarce, tot în fugă, la castelul Peș.

BICICLETA

În ziua aceasta, Regele are în program sportul. Trei zile pe săptămână sunt dedicate învâțăturii, și trei zile sportului. Tennis nu va face, fiindcă-i lipsește partenerul, d. col. adjutant Iacobici, care de câte ori se joacă cu Suveranul, trebuie să facă adevărate acrobații ca să-i prindă minșos și amuzat, la înălțimi și distanțe ce necesită adevărate eforturi. Nici călărie nu va face azi, fiindcă lipsește d. colonel Scheletti, profesorul respectiv, pe care, cu un colonel trăit o viață înțeleg

Dar Miss, guvernanta Regelui, care a venit pe terasă, dă ordin să i se aducă bicicleta. Eugen, lacheul regelui i-o aduce din castel, și i-o predă, voind să-i ajute să urce. Regele însă, a făcut o mișcare a se debarasa de el; ține o mână pe ghidon, și se aruncă pe bicicletă. Mișcarea ar stârni invidia unui ciclist cu experiență.

Întâi încet, apoi din ce în ce mai repede, Regele pedalează, ajunge la Pelișor, înconjoară castelul, apoi o ia înainte spre Furnica, unde sunt grajdurile regale. În urma lui, abia ținându-și suftelul, aleargă Miss, și Eugen...

Când a ajuns sus, lângă poartă, regele, rade. Sunt toți în urma lui. Miss trece prin clipe de tortură fiindcă aici vine momentul ce i se pare cel mai periculos: panta dela Furnica merge în linie dreaptă, dar e înaltă. Regele căruta Miss i se adresează în engleză, cu mâinile pe ghidon, cu picioarele fixate pe pedale, își dă drumul din vârș și merge, cu cea mai mare viteză posibilă, până la garajul din vale... Când Miss îl zărește

mâna Regelui le ia pe amândouă. Eugen, valetul, a sosit între timp.

— „Eugen, ia bicicleta.

Alături e un tușis. Regele s'a dus într'acolo. A deschis cutitul și iae o cracă. Funcționarul se minunează:

— „Bravo, Măria Ta!

— „Eu pot să tai și una mai mare.

— „Știm, Majestate.

În mâinile Regelui și cu ajutorul briceagului, craca devine, încetul cu încetul o nuelușă cu vârful încrustat. Apoi închide briceagul la loc și-l repune în depozit.

— „Mergem la tâmplărie?

— „Nu se poate azi Majestate... Nu permite Altelea Sa...

Regele nu mai insistă, deși tâmplăria e marea sa pasiune.

Odată, acum vreo doi ani, pe când transformă o cracă într'o nuelușă, — operație de predilecție în fiecare dimineață — a auzit, din gura unui valet, cuvântul tâmplărie... Și timp de trei luni s'a rugat să fie dus acolo. I s'a satisfăcut dorința. A vizitat atelierul, s'a minunat în fața strungului, și a fereștrăului. Le-a examinat cu deamănuntul și n'a mai vrut să plece.

— „Vreau să învăț și eu.

— „E greu.

— „De ce?

— „Fiindcă Măria Ta n'ai timp să înveți tâmplăria... Cere timp...

— „Eu vreau...

Spunea pe un ton care era o rugămintă ce nu-i putea fi refuzată. Dar fiindcă nu putea fi lăsat acolo, i s'a promis că, mai târziu, când va fi mai mare, va învăța și tâmplăria. De atunci, așteaptă... La tâmplărie ar vrea să se ducă în fiecare zi. Argument hotărâtor pentru a-l împiedica, e invocarea numelui principesei mame.

AUTOMOBILUL DARUIT DE UNCHIUL NIKI

Cu nuelușa în mână, Regele scormonește pietricelele de pe alee. Apoi, aducându-și nar'că a-

jos, cu capul întors spre ea, zâmbește mulțumită...

Suveranul pedalează vânos și trece din nou pe alea Peșului. Coboară cu suptele, după ce a încetinit treptat mersul bicicletei.

— „Frumos ați mers Majestate — i se adresează un funcționar.

— „Eu pot și mai frumos.

— „Știm, Majestate.

Cu bicicleta, — care-i ajunge până la brâu — rezemată de picioare, regele privește spre Miss și lacheul cari încă nu se arată. Funcționarul ghicește, uitându-se în ochi, ce vrea Regele...

— „Briceag ai?

— „Am Majestate. Pe cel mic, sau pe cel mare?

— „Amândouă.

Funcționarul, care e considerat drept un depozit de bricege al Suveranului, scoate din vestă două bricege, pe care nu le ține decât pentru trebuințele regelui Mihai. Le întinde:

— „Eugen, automobilul.

— „Imediat Majestate.

Automobilul pe care-l aduce valetul e unul ceva mai mare decât cele ce se văd expuse în vitrinele jucăriilor pentru copii. În el pot intra două făpturi de mărimea regelui. E darul „unchiului Niki”, plătit cu șaizeci de mii de lei, în primăvară. Dar, să nu se creadă că-i o simplă jucărie de copil: regele Mihai se urcă în el, pune mâna pe volan, întoarce o cheie și-l pornește pe alee, ca pe orice automobil.

Mașina e condusă de electricitate și regele mănuește volanul cu o ușurință uimitoare: la Pelișor, la o curbă, a făcut un viraj elegant și a început să urce pe un drum care merge în pantă. După automobil, se țin iarăși, Miss și valetul...

Aleea dela Pelișor duce în suis, apoi coboară în coastă, unde sunt două gropi cu nisip. E locul preferat de rege în plimbă-

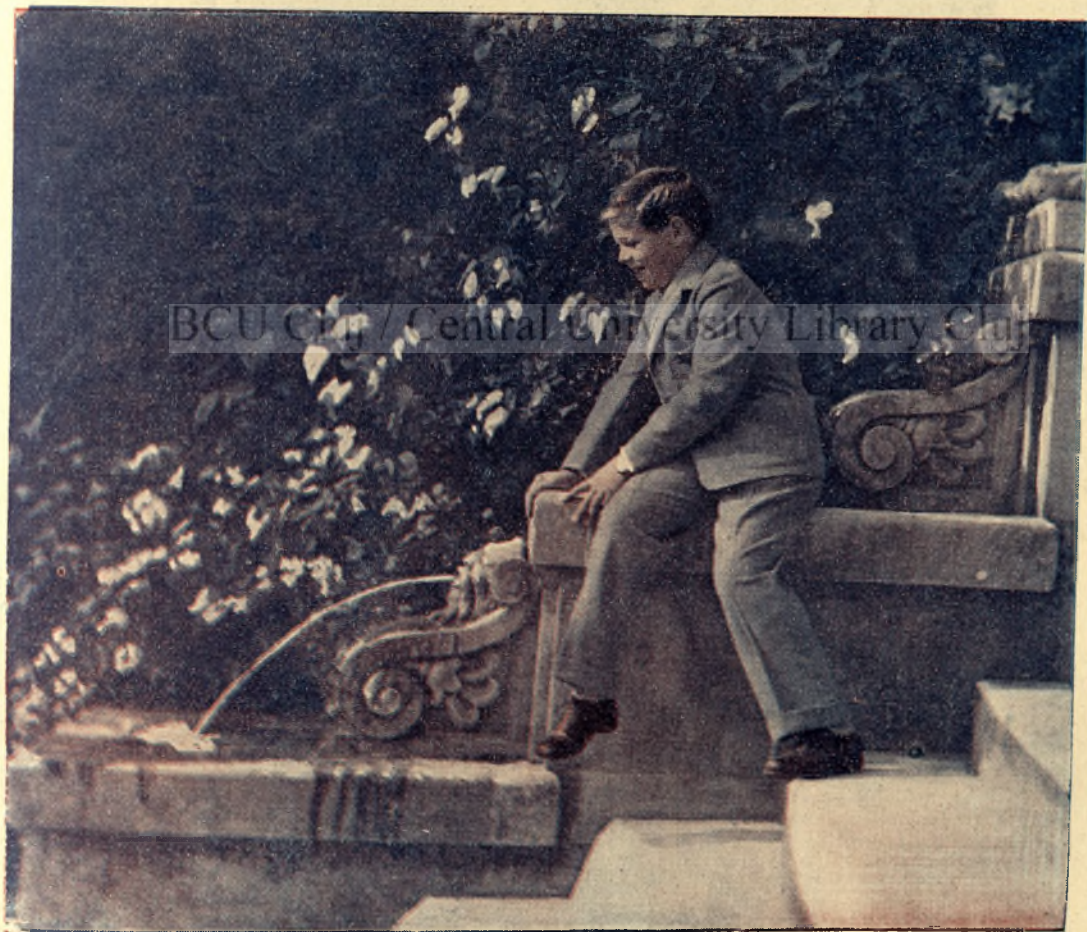

Foto „Realitatea Ilustrată“

La izvor

rile sale cu automobilul. Suveranul pune automobilul în viteză două — ca și cel mai cunoscut conducător — și pornește vertiginos la vale, trecând cu o acrobație uimitoare cele două hopuri ale gropilor. Automobilul se sgudue și Suveranul saltă de două ori în sus râzând din toată inima... În urma lui, aude laude.

— „Bravo Majestate...”

PRIMUL PANTALON LUNG AL REGEIUI

Jos, la scara castelului Peleş, reporterul nostru fotograf e pregătit cu aparatul, casele, și răbdare multă. Suveranului, care îl recunoaște, i se spune că va fi fotografia! Coborâ din automobil, vine până în fața reporterului nostru fotograf, și-i fixează aparatul. Bernan cunoaște dorința regelui: nu-i de dată recentă. Îi întinde deci aparatul, și regele întoarce „obturatorul” și apasă de buton... Sgomotul produs de pânza care cade rapid, îl nedumirește.

— „Ce-i asta?”

— „Obturator.”

— „Obt-u-rat-...”

— „Obturator, Majestate...”

— „Mă duc să mă îmbrac.”

Regele, cu părul vâlvoi, a dispărut pe scări. I se aude, până afară, pașii ce urcă pe scara de stejar...

Toaleta suveranului nu durează decât câteva minute. Se înfățișează, alături de aghiotantul său personal, d. maior Mardare, într-o ipostasă cu totul nouă: poartă o haină gri croită pe talie, și pantaloni lungi... Cravată la culoare. Noua îmbrăcăminte — nouă fiindcă arborează pentru prima oară pantalonul lung — îl face să privescă serios în jurul său.

Inspectorul general Costescu, îi urează:

— „Să le purtați sănătos, majestate...”

— „Mulțumesc, Costescu...”

Inspectorul a zărit, la picioarele regelui, o manșetă rebelă. Se apleacă și i-o îndoaie la loc.

— „Așa majestate, acum ești mare...”

Regele e încântat: surâde satisfăcut cu două gropițe în obraji și își umflă pieptul. Își examinează dunga pantalonului pe care o pipăie, apoi se uită la cei ai inspectorului.

— „Din ăștia vreau eu...” — spune Regele.

— „O să ai și din ăștia... Dar mie îmi plac mai mult ai Măriei Tale...”

Foto „Realitatea Ilustrată”

M. S. Regele pe o scară a castelului

Foto „Realitatea Ilustrată”

Pe o alee a castelului Peleş

Regele se pune la dispoziția reporterului fotograf.

IN FAȚA OBIECTIVULUI

— „Unde vrei să mă fotografiezi?”

— „Unde preferă Majestatea Voastră.”

Suveranul nu așteaptă mai mult. O ia înaintea coborînd scările galeriilor terasei. Un adevărat labirint. E când coborîș, când urcuș. Suveranul, aleargă înaintea, se pierde din ochii celor cari îl urmează și cari ajung jos, înaintea lui.

— „Unde-i Majestatea Sa?”

Nici un răspuns. Întrebarea e repetată. Și apoi, un râs sglobiu... Dintr-o galerie, Regele coborâ în grabă, mulțumit că s'a putut ascunde o clipă. Se așează în fața unui leu de piatră care străjuiește intrarea.

— „Vreau aici în fața leului...”

— În fața obiectivului, a deschis ochii mari, a zâmbit și-a vârît ștrengărește, o mână în buzunar. De departe se aude sgomotul unui motor. Regele așteaptă o clipă nemiscat, până ce vede pus la punct aparatul, apoi întreabă:

— „Automobilul acela e un Hupmobile...”

— „Nu se poate Majestate.”

— „E Hupmobile. N'ai auzit cum făcea puf, puf, puf, puf...”

— „Era un Pakard.” Majestate, făcănia.

— „Nu... Nu făcănia... Făcea puf, puf, puf... Auzi... Se aude încă...”

Rege a dus mâna la ureche și ascultă atent...

— „E Hupmobile...”

— „Dacă spune Măria Ta, așa o fi...”

Reporterul fotograf intervine, rezervat, în discuție:

— „Unde mai dorește Majestatea Voastră?”

— „Colo, la fântână... Lângă broasca lui...”

Suveranul a arătat spre unul din funcționarii din apropiere, și se îndreaptă spre fântână... Sare cu ușurință și ferindu-și pantalonii, peste bordură și deschide un robinet. Apa țâșnește sgomotos în toate părțile...

— „Aici, lângă broasca asta...”

Broasca e de metal. Regele vrea să pozeze lângă ea, fiindcă-i reamintește una din marile Lui spaime.

Era, anul trecut la Mamaia, unde își făcea baie. Fiindcă se aventura în lărg personalul, ca să-l

REALITATEA ILUSTRATĂ

facă să nu stea mai mult la mal, i-a atras atenția că mai încolo sunt șerpi veninoși. Regele s'a ferit o bucată de vreme. Dar într'o zi, cu plasa de prins pești în mâini, a înaintat în apă... Deodată, a zărit uimit cum în plasă se sbătea un animal hidos. A aruncat plasa cât colo și a început să fugă la mal. Un valet i-a sărit înainte :

- „De ce fugi Măria Ta ?“
- „Șerpi... acolo sunt șerpi“.
- „Unde ?“
- „In plasă“.

Valetul s'a dus și a adus plasa. O broască se sbătea între sfori. Servitorul a început să râdă :

- „Asta e broască, Majestate !...“

De atunci, regele râde decâteori vede broasca dela „Neptun“. Dar mai ales râde de funcționarul care i-a spus povestea cu șerpii, și căruia i-a rămas porecla :

- „Broască !“

După ce a auzit mișcarea produsă de „obturatorul“ aparatului, regele n'a mai așteptat invitația fotografului. Se duce spre scările galeriilor dela terase și se așează în fața lor. Obicinuît în fața obiectivului, regele ia o poziție comodă și așteaptă.

- „Zâmbiți Majestate...“

Gropițele s'au ivit în obraji.

- „Mai vesel Măria Ta...“

Buzele s'au deslipit și gura lasă să se vadă un șirag de perle mici....

Pe urmă, clișeu după clișeu înregistrează, în mai puțin de o oră, un rege de opt ani, în treizeci și șase de poze diferite...

Regele aude dintr'o discuție, între aghiotantul său personal și inspectorul Costescu o frază :

- „Zepelinul trece la trei și-un sfert“.

Ridică mâneca hainei și se uită la ceas. E un ceasornic-brățară,

„Vreau aici, în fața leului...“

Foto „Realitatea Ilustrată“

Suveranul pedalează vânos...

Foto „Realitatea Ilustrată“

mic, dăruit de bunica sa, ex-regina Sofia a Greciei.

- „La cât vine, Mardare ?“
- „Zepelinul ?“
- „Da...“
- „La trei și-un sfert“.
- „Și ce e zepelinul ?“
- „Un balon mare care trece pe aici“.
- „Vreau să-l văd și eu“.
- „O să-l vezi Majestate. Mergă și Alteța Sa...“
- „Unde ?“
- „La Predeal“.
- „Se vede mai bine de acolo ?“
- „Desigur“.
- „Dar mă luați și pe mine“.
- „Sigur !“
- „Atunci să mănânc mai repede“.
- „E de vreme“.
- „Să vedem cât e ceasul... La mine e unsprezece...“
- „La mine — răspunse adjutantul — e unsprezece fără zece“.
- „Mergă prost“.
- „Al meu merge bine“.
- „Să-l controlăm la mama“.

Apoi, către reporterul fotograf :

— „Mă duc să mănânc ca să plec la Zeppelin și pe urmă vin iarăși... Mă aștepți ?“

- „Aștept Majestate...“

Și regele cu părul de vis, blond, urcă în goană scările, se oprește în capul lor, controlează dunga pantalonilor și dispare urmărit cu duioșie...

La o fereastră a castelului, a apărut un căpșor auriu.

O voce dulce, maternă, se aude aproape, dinlăuntru :

- „Mihai... Mihai...“
- „A urcat sus, Alteță“....

A. DUMBRĂVEANU

Blănăria IACOBSON

BUCUREȘTI Strada Carol No. 42

Blănuri fine, Mantouri de Blană

MARE ALEGERE — MODELE ORIGINALE
ATELIERE PROPRII — LUCRARE IREPROȘABILĂ
PREȚURI CONVENABILE

MOBILE

In executare fină și solidă la
Iosif Ecker, fabrică de mobile
în Timișoara

Sucursala : București, Calea Victoriei 77

Cești

ADEVERII LITERAR

Pari

con

mo

de fr

din

Premiul

REALITATE

alege

10

icipați

**la
cursul
medicinal**

**miu este
subveston**

100.000 lei

**ILUSTRATA
Miss România**

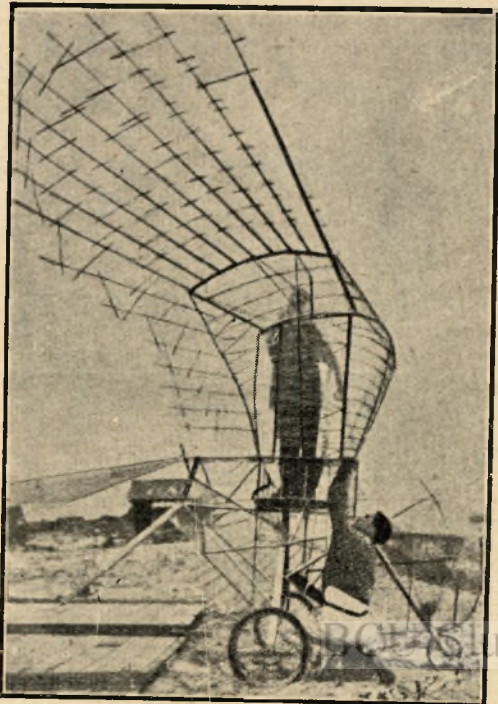

CURIOZITĂȚI ȘTIINȚIFICE

PASĂREA ARTIFICIALĂ

Se știe că întotdeauna știința și tehnica au încercat să imite în mod artificial mecanismul zborului la păsări. Mecanism care se deosebește esențial de acel al aeroplanelor obișnuite. Într-adevăr, un avion, nu poate în general, asemenea unei păsări, să se ridice vertical în văzduh și să se opriască, după voe, în zbor, într'un punct oarecare al aerului.

Din punct de vedere teoretic acest rezultat poate fi obținut numai prin helicoptere, care propulsează în înălțimea aerului și prin ornitoptere, care-și mișcă mereu ari-

pile în zbor. În repetate rânduri s'a încercat construirea unor mașini de zburat, bazate pe aceste principii de funcționare; aparatele nu reușiau însă să asigure întotdeauna zborul în bune condițiuni.

Nu de mult, un aviator american George White a întreprins executarea unui asemenea aparat, mai perfecționat, menit să reproducă în întregime mecanismul zborului la păsări. Dispozitivul, reprezentat parțial în ilustrația alăturată, este supranumit din această cauză: „pasărea artificială”.

Aparatul are o bătaie de aripi de 9 m. și o greutate de 60 kg. Aripile lui fiind acționate prin pedale, ridicarea în înălțime se obține prin contractarea unor coarde de cauciuc, asemănătoare cu mușchii dela păsări. În ceea ce privește „penele” aripilor, ele sunt dispuse în așa fel, încât la contractare, să ofere minimum de rezistență. White a construit în prealabil un aparat analog mai mic cu care a reușit să zboare.

UN NOU TIP DE MAIMUȚĂ CU INFĂȚIȘARE DE OM

O asemenea maimuță a fost descoperită de curând în pădurile seculare din Venezuela. Faptul este cu atât mai interesant cu cât până acum toate maimuțele cu înfățișare mai apropiată de cea omenească (maimuțe antropoide) erau cunoscute numai în vechiul continent. Așa d. ex. avem orangutanul din Iava și Sumatra, gibbonul din Indochina și gorila din Africa ecuatorială.

Ultimul exemplar de maimuță cu caractere pronunțate omenești, din America, reprezintă din această cauză o adevărată raritate. Animalul a fost descoperit de un geolog francez, Loys, care se dusesse în Venezuela pentru unele cercetări de terenuri.

În înfățișarea generală a corpului, acea-

stă nouă maimuță seamănă mai mult cu gibbonul, iar în forma membrelor, cu orangutanul. Dintre toate maimuțele antropoide, ea posedă însușirile cele mai apropiate

de caracteristicile umane: astfel, coada lipsește aproape cu desăvârșire și dispoziția degetului mare, față de celelalte degete aminteste mult pe aceea dela oameni.

Doamnă!

Dacă aveți nevoie de un **TRUSOU**

frumos și efin pentru fiica D-voastră, duceți-vă direct la

„Cassa Grünberg“

unde veți fi servită conștiincios și prompt, fiind casă de încredere.

Notati bine adresa:

STRADA LABIRINT No. 40

TELEFON 79/79

Dentist bun aveți?

Incercați și veniți la

LEO ROSENBERG

Sr. Carol No. 6 (vis-a-vis poștă)
Prima consultație gratuită.

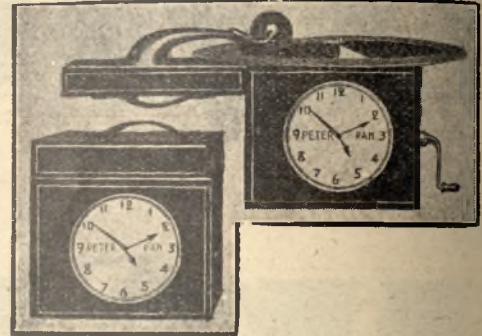
Fr. HEGER

STRADA REGALA No. 8

Renovând complet salonul de coafură după stilul ultra modern, stă la dispoziția Onor. clientelei cu personal ales pentru **coafat, Manicare, tunsoare, aplicațiuni de Hené în cele mai dificile culori și ondulațiuni permanente, ireproșabil executate de specialiști. Peruci pentru domni, invizibile.**

UN GRAMOFON PORTATIV DEȘTEPTĂTOR

Vreți să vă deșteptați dimineața la ora dorită în sunetele armonioase ale unei bucăți muzicale preferite, în loc de a tresări enervat, sculat din somn, în mod brusc, de soneria stridentă a obișnuitelor ceasornice deșteptătoare?

Dispozitivul realizat de curând de un constructor francez, vă permite această agreabilă retragere din brațele lui Morfeu.

Într-adevăr acest aparat reprezentat în alăturata ilustrație este constituit dintr'un ceasornic combinat cu un gramofon portativ, care declanșează și pune în mișcare placa exact la ora pentru care este potrivit.

ĂLĂRII BĂRBĂTEȘTI

FINE ȘI ELEGANTE

Culori și forme moderne
Toate mărcile străine

Găsiți mai convenabil numai la Magazinul de încredere

I. TORCĂTORU-ȚICU

Cal. Văcărești, No. 14
— VIS-Ă-VIS HALA DE MOBILE —

Notati adresa:

Academia Superioară de Croitorie

D. THEODORESCU

București, I.-Str. Halelor, 7
Prospect gratuit la cerere

O AVENTURA IN LARGUL MARIII

JOSEF M. HARTNER

2 Noembrie 1929

ÎN dimineața aceea, se sculă mai de vreme ca de obicei.

Când servitoarea îi aduse ziarul, îl desfăcu cu înfrigurare și constată cu satisfacție că nuvela lui „Nopți Tropicale”, apăruse în foiletonul ziarului.

„Mi se oferă un onorar caraghios, doar de 20 de Mărci — își zise el — dar cu toate acestea sunt mulțumit”.

Odată cu ziarul, servitoarea îi aduse și o scrisoare. Satisfăcut de a-și fi văzut nuvela în coloanele ziarului, nu dădu atenție scrisoarei, și numai într-un târziu, după ce sorbise cu nesaț o țigare, observă plicul albastru, aruncat în colțul mesei de lucru.

Îl privi cu atenție. Era dela redacția marelui reviste „REALITATEA ILUSTRATA”. Il cântări în mână și rămase nedumerit.

De obicei, scrisorile care îi veneau dela „REALITATEA ILUSTRATA” erau toate foarte voluminoase, conținând totdeauna manuscrisul lui înapoiat, însoțit de câte o scrisoare de câteva rânduri, prin care în cuvinte amărui, redacția „REALITATEI ILUSTRATE” se scuza că nu putea face uz, de cele trimise spre publicare.

De data aceasta, scrisoarea era subțire. Rupse plicul, și găsi înăuntru, următoarea scrisoare:

„Stimate Domn,
„Avem plăcerea a vă comunica că suntem dispuși a publica nuvela D-voastră „Nopți tropicale”. — Vă oferim un onorar de 200 mărci, care vă va fi expediat imediat ce vom fi în posesia declarației D-vs., că nuvela n'a mai văzut lumina tiparului”.

Primiți, etc...
Rămase ca trăznit. Deoparte jurnalul desfăcut, cu nuvela lui publicată în josul paginei a doua, dincolo, scrisoarea dela „REALITATEA ILUSTRATA”, cu mirajul celor 200 mărci, a căror dobândire, devenia o imposibilitate.

Buna dispoziție, cu care se sculase, îi dispăru ca prin farmec și în locul ei o toropeală îi se lăsă în suflet.

Nu avea nici o poftă de lucru.

Își făcea singur curaj, zicându-și că în locul „Nopților tropicale” va găsi ușor, subiectul unei alte nuvele, care s'o înlocuiască.

Cu toate acestea, nu-i mai venia nici o idee!

Incepu să dea toată vina pe redacția ziarului, care se grăbise să-l publice nuvela, privându-l astfel de cele 200 de mărci, pentru 20, pe care le va primi, Dumnezeu știe când.

Mototot furtos jurnalul, și îl aruncă, în colțul odăii.

„Principalul e să găsec un titlu, — se gândia el, — restul va veni dela sine.”

„Ce ar fi: „Femeia cu ochi albaștri”? Nu! Nu. Prea e banal... Dar, „Dragoste pătimăse”? Nu prea merge!... Dar... „Cele 10.000 de mărci pierdute”?...

Nu găsea nimic nimerit.

Își aprise o țigară, și așezându-se în fața oglinzii, făcea grimase ca o puiță de circ.

Providența nu-i veni nici de data aceasta într'ajutor.

Obosit, dar totuși mai liniștit, renunță să mai caute un titlu pentru nuvela sa.

„Imi voi căuta subiectul în stradă — își zise el — „Voiu privi oamenii, femeile frumoase, cari la ora aceasta încep să roiască pe străzi, voi admira automobilele elegante, în goana lor nebună și poate imi va fi mai ușor să dau astfel de ceea ce imi trebuie.”

Odată hotărârea luată, își puse pălăria și eși în stradă.

Merse în neștire, timp de aproape o oră. Nu se mai gândia la „Nopți tropicale”, ci sorbia din ochi femeile frumoase

ce-i ieșeau în cale, fericiți și mulțumiți de acea caldă zi de primăvară.

Cu toate acestea subiectul nuvelei sale, întârzia să vină.

Se așeză pe terasa unei cafenele și comandă, în afara obișnuinței sale, o sticlă cu vin.

Chelnerul îl privi nedumerit și după ce întrebă din nou de comandă, intrucât îi se părușe că n'a înțeles bine, — îi servi o sticlă de Malaga.

— „Lumea, — murmură scriitorul, — dracu s'o ia. Beau ce vreau și când vreau! Cine m'a pus să dau acestui pamflet „Nopțile tropicale”... N'aș fi trebuit acum să...”

Dar se opri.

La masa de alături, luă loc o femeie tânără, foarte frumoasă.

Corpul ei svelt, era înfășurat într-o rochie delicioasă, de culoare brique. Ciorapii deschiși, de mătase, acoperiau niște picioare mi-cuțe, de o linie ireproșabilă.

— „Iată subiectul!” — își zise el. „Sunt sigur, că femeia aceasta mi-ar oferi material, nu pentru o nuvelă dar chiar pentru un roman întreg”.

Totuși, mintea lui nu voia să născociască nimic.

Să fie de vină gura ei mică, a ochilor ei mari și albaștri sau a feței aceleia de copil alintat, care ar fi scos din fire, pe cel mai sobru om politic?

Și cu toate acestea, azi dimineață, se gândise la „O femeie cu ochi albaștri”!

Femeia îl observă și zâmbia, văzându-l cum sorbind pahar după pahar, nu o pierdea din ochi.

Surâsul ei, și vinul dulce de Malaga, îi deteră deodată curaj și ridicându-se dela masa lui, se apropie de acea femeie.

— „Permiteți să vă țin companie, stimată doamnă?” rosti el cu o timiditate în voce, care îl stingheri.

Ea răsde de stângăcia lui, și de formula banală cu care găsisse nimerit să intre în vorbă.

— „Vă rog, puteți bea vinul și lângă mine”, răspunse ea. Nu-mi este frică de d-voastră, deși nu prea am încredere în bărbații cari beau vin de dimineață. Sau poate sunteți american și profitând de libertatea dela noi, nu mai țineți nici o măsură”.

Scriitorul era încântat. Părea el beat oare? Luă loc lângă ea și încurajat de cuvintele ei, simția cum îi dispărea timiditatea dela început.

— Fiți liniștită”, — urmă el, — „nu beau niciodată, și nici american nu sunt, astăzi însă... și îi istorisi neplăcuta întâmplare cu „Nopțile tropicale”.

— „Va să zică sunteți un scriitor în căutarea urgentă a unui subiect”, făcu ea. „Acum înțeleg ochiadele d-voastră, vinul și tot interesul pentru mine! Ar fi trebuit să nu vă dau atenție, deoarece totul nu era pornit decât dintr'un interes meschin, și totuși vă rog să rămâneți. Este interesant pentru o femeie, să nu fie acostată numai ca obiect de flirt”.

El îi mulțumi curtenitor, adăogând:

— „Vom bea vinul împreună, și pe urmă...”

— „Pe urmă poate va veni inspirația dela sine”, — îl întrerupse ea râzând.

Inspirația nu venia, dar cu cât trecea timpul, scriitorul constată că este din ce în ce mai amoretat de frumoasa necunoscută.

Sticla de vin era pe terminate și buna dispoziție îi reveni.

La un moment dat, se aplecă și sărută micuța mână a femeii cu ochi albaștri.

Ea se trase cu o mișcare bruscă, și îl întrebă cu un aer serios:

— „Ești nebun?”

— „Nu, sunt amoretat!”

— „Amoretat? Dacă ai găsi așa de repede subiectele ce-ți trebuiesc pe cât de repede te înamorezi, ai deveni cel mai fecund scriitor din lume... Să lăsăm deci gluma laoparte. Ia te rog o atitudine corectă, căci altfel voi fi nevoită să te las singur.”

Scriitorul o rugă să-l ierte dacă cum-va a jignit-o, și să rămână mai departe lângă el.

— „Ca să-ți arăt totuși bunăvoința mea”, spuse ea, „îți voi povesti o întâmplare din care fără îndoială, vei putea scoate un subiect pentru nuvela d-tale.”

Apoi, după o pauză lungă, în care timp se uita în ochii lui, cu un surâs pe care nu-l puteai defini dacă este malițios sau tandru, începu:

„Am un simțământ straniu, povestindu-ți această întâmplare, pe care am trăit-o aievea cândva și care ar fi trebuit să-mi fie ștearsă de mult din memorie.”

Poetul caută o inspirație

Acum trei ani, însoțiam pe tatăl meu, înalt funcționar al statului, într'un voiaj în Japonia.

Nu cred necesar să-ți povestesc toate detaliile, las aceasta pe seama talentului d-tale, pentru a înflori, cum vei crede de cuviință, aventura a cărei eroină am fost.

Ne înbarcarăm pe marele vapor italian „Floria Tosca” și trecusem tocmai marea Roșie. În zare, dispărea silueta întunecată a portului Aden, iar în fața noastră se întindea miraculoasa și cu luciri stranii, marea Arabă, din care se ridica luna plină.

Mă aflam singură pe punte, așezată într'un chaise-longue confortabil, și visam cu ochii deschiși spre bolta înstelată.

Melodiile orchestrei de pe bordul vasului, ajungeau până la mine, amestecate de murmurul valurilor.

Deodată îmi dădui seama că se cântă o fantezie din opera „Tosca” de Puccini. Coincidența că vaporul nostru purta numele de Tosca mă făcu să surdă, amintindu-mi de o seară petrecută la Roma, la reprezentarea operei „Tosca”.

Cântărețul care interpreta rolul lui Scarpia, mă impresionase. Era un bărbat brun, înalt, cu o voce dumnezeiască și a cărui privire mi se întipări, adânc, în memorie.

Auzii, în spatele meu, pași.

Un domn se apropie de mine și-mi spuse:

— „Cum, singură frumoasa mea? Nici un cavalier nu se găsește la picioarele voastre spre a vă îndulci singurătatea?”

Răspunsei:

— Nu sunt singură! Aud duioasa muzică a lui Puccini, care îmi place par'că mai mult noaptea, în mijlocul mării, decât la teatru.

Luna care eșia în acest moment dintr'un nor, luminează fața necunoscutului, și uitându-mă mai atentă, recunoscu surprinsă, pe cântărețul din rolul lui Scarpia.

El nu vorbea nimic, ci continua să mă privească.

Atunci îi spusei:

— „Nu sunteți dvs. signor Simone, dela opera din Roma?”

— „Da, eu sunt”, răspunse el, vădit mirat de a fi fost recunoscut.

Pe scurt, ne-am cunoscut, vorbea frumos, era galant, și avea maniere alese...

Scritorul era numai urechi. Sticla de vin se terminase de mult, fără ca o altă să-i ia locul. Doamna ceru o țigară, și după ce trase câteva fumuri, stinse cu un gest nervos țigara de colțul mesei, și istorisi mai departe:

Simone, o însoția pretutindeni. Tatăl ei îl găsi deasemenea simpatic, așa că tot timpul voiajului, îl petrecură împreună.

La Singapore, cântărețul părăsi vaporul, promițând că va vizita în curând, pe tată și pe fiică, la Nagasaki, ținta călătoriei lor.

În largul mării, după ce lăsară cu mult în urmă Singapore, tatăl ei observă cu groază, că-i lipsia o valiză, care conținea un număr important de acte secrete, pe care trebuia să le predea consulului din Nagasaki.

Dădu alarma.

Toate cercetările, toate iscodirile, nu aduseră nici un rezultat. Întrebarea era, cine a furat actele?

Simone? Simpatibil artist? Nici nu se putea gândi la așa ceva și cu toate acestea, toate bănuelile cădeau asupra lui.

Nimeni altul nu părăsise vaporul la Singapore, și cu puțin înainte de acel port, actele existau.

Singurul lucru ce-i rămăsese de făcut, era să înștiințeze prin T. F. F. guvernul său, de furtul a cărui victimă căzuse.

Nedumerirea devenia cu atât mai mare, cu cât știrile sosite a doua zi, anunțau că Simone, care era așteptat la Singapore, pentru o reprezentare de gală, nici nu-și făcuse apariția.

Știrile următoare, vestiau că s'a găsit într'un bar din Singapore, portvisitul și pașaportul lui Simone.

Misterul devenia, din ce în ce, mai de nepătruns.

Sosiră la Nagasaki.

Aci, — veni marea surpriză.

După ce toate bagajele fură ridicate de posesorii lor, se găsi un cuțar mare, din care se auziau gemete ușoare.

Când fu deschis, nu le fu mică surpriza, găsind în el pe cântărețul Simone.

Cu o voce slabă, acesta istorisi cum, fiind în cabina sa, pen-

tru a face ultimele pregătiri în vederea debarcării la Singapore, a fost atacat pe la spate de un individ necunoscut, și legat.

După ce fusese pus în imposibilitate de a face vreo mișcare, individul se așază în fața lui și cu ajutorul fardurilor, își compuse un cap, care semăna aidoma, cu signor Simone. După aceea, băgă în cuțar, lăsându-i puține alimente și apă de băut. Sub un pretext oarecare, cuțarul fusese transportat în hală de bagaje, care găsimu-se în vecinătatea mașinilor, sgomotul făcut de acestea, acoperia strigătele lui de ajutor.

— „Imi simțiam inima ușurată, — zise ea, — auzind adevărul din gura lui signor Simone, și văzând că nu dânsul era vinovatul!”

Am petrecut la Nagasaki săptămâni frumoase, care erau turburate doar, de faptul că tatăl meu era încă afectat de pierderea a-celor acte.

Ceeace era surprinzător, era faptul, că hoțul nu făcuse uz de nici unul din actele care se găseau în valiză. Nimeni nu putea înțelege procederea hoțului, întrucât acele acte, aveau importanță până la un anumit timp, care trecuse de mult, fără ca secretul să fi fost exploatat.

Ne întoarserăm în Europa.

Intr'una din zile, tatăl meu primi prin poștă un pachet. Nu mică ne fu mirarea, când deschizându-l, găsi în el actele ce i-au fost furate în drum spre Nagasaki, împreună cu o scrisoare.

După ce o citi, răsă cu poftă de conținutul ei, și mi-o întinse și mie. Citii:

„Domnule,

„Regret mult, că înainte de Singapore, am fost nevoit să vă fur o valiză, pe care din motive de siguranță personală, nu am putut să vi-o înapoiez mai din vreme. Am fost victima unei erori. Pe „Floria Tosca” urma să călătoriască și ambasadorul Italiei, care — după câte am aflat mai târziu, — renunțase la călătorie. Nu-l cunoșteam pe ambasador, și nici pe dvs. nu am avut cînsa să vă cunosc. Totuș, prezența marelui cântăreț italian Simone în permanentă apropiere a dvs., m'a făcut să vă iau drept ambasadorul Italiei.

„Vă cer mii de scuze! Vă rog deasemenea să fiți interpretul meu pe lângă signor Simone, arătându-i tot regretul meu, de a-l fi făcut să călătoriască în mod atât de neconfortabil dela Singapore la Nagasaki. Cred că, între timp, a primit plăsuța, pe care de ciuda eroarei groșorane pe care o comiseseam, l-am aruncat într'un bar la Singapore. Încă o dată, mii de scuze.

Al Dvs. X. Y.

Aceasta era scrisoarea care însoția actele tatălui meu, și cu aceasta, aventura mea a luat sfârșit.

— „Și signor Simone?” întrebă scriitorul, cu un accent de gelozie.

— „El a plecat cu vaporul următor la Singapore, și de atunci nu l-am mai revăzut”.

Femeia tăcu, și scriitorul își adună cele câteva notițe, pe care și le făcuse.

— „Vă mulțumesc pentru cele ce mi-ați povestit. Cred că voi putea scoate de aci, fără multă greutate, o năvelă interesantă. V'aș rămânea îndatorat, dacă ați avea bunăvoință să-mi sugerați și titlul ce l-ați crede bun, pentru năvela noastră”.

— „Ați fi de părere că „O aventură în largul mării”, este un titlu sugestiv, peste care cititorii nu vor trece.

— „Cred că nici redacția „REALITĂȚII ILUSTRATE”, adăugă scriitorul.

Se făcuse ora prânzului. Femeia cu ochi albaștri se sculă dela masă și cu un gest cochet, își luă rămas bun dela scriitor.

— „Și mâine? Imi permiteți să vă revăd și mâine?” întrebă el.

După un minut de gândire ea răspunse:

— „Bine, mâine la ora 10, tot în acest loc.

Scriitorul alergă acasă mulțumit. În posesia unui subiect atrăgător, scrisese în cursul după amiezii năvela, pe care o trimise încă în aceeași seară, revistei „REALITATEA ILUSTRATĂ”.

Insoți năvela de o scrisoare patetică, și era sigur că redacția o va primi fără dificultăți, în locul „Nopților tropicale”.

Zilele trecură.

Fiecare aducea câte o întâlnire, fiecare găsea pe scriitorul nostru, din ce în ce mai înflăcărat de frumoasa femeie, așa că își pusese în gând s'o roage să-i devie soție.

(Continuare în pag. 12-a)

Ea începu să povestească...

O zi cu Mary Pickford și Douglas

Pe bulevardul larg, sub soarele cald californian, trecem pe lângă palatul locuit de Norma Talmadge. Tovarășul meu, omul bine informat îmi arată ultimele noutăți pe care le întâlnim pe bulevard.

"Hollywood s'a umplut cu străini", îmi spuse el. „Lya de Putty frumoasa unguroaică, Emil Jannings, germanul, etc. Mae Murray este la modă: al cincilea al ei bărbat este prinț rus. Gloria Swanson e deasemenea en vogue; ea e căsătorită cu un marchiz francez. Corrine Griffith se întoarce din Paris. Ea se numește d-na Walter Morasco, poate însă să se întoarcă și ea cu vre-un european. Însfârșit devenim foarte cosmopoliti.

Compania First National construiește un atelier nou la Burbank; va avea 200 de hectare întindere și o lungime de 1000 metri care va costa 1 milion și jumătate de dolari. Acolo se vor face numai filme sonore. Prețul terenurilor sunt în urcare. O afacere bună pentru Talmadge, cari și-au plasat banii în terenuri. Tocmai au vândut un imobil cu 2 milioane de dolari.

Se construiește, se construiește, se construiește: Harold Lloyd, Rod la Rocque, Bill Boyd, Collen, Lew Cody, Mabel Normand, toți construiesc vile, palate, terase, balcoane, case frumoase. Los Angeles își va dubla suprafața.

Ne oprim la hotelul ambasadorilor. Sunt invitat să mă așez în grădina cocotierilor. La hotel, ne întâlnim cu Claire Windsor și soțul său, Bert Lytell; ea are înfățișarea unei ilustrațiuni de modă pariziană. Colleen Moore e cu ei, râzând de o glumă a lui Raymond Griffith.

Se duc la dejun. M'am mai întâlnit cu ei în diferite locuri, așa că ne salutăm.

Pentru mine acest oraș e o problemă. Aveam o mulțime de invitații la stele și directori. Vroiam să merg să văd atelierelor companiei Metro Goldwyn la Culver City sau ale lui First National și ale lui Mack Sennett la Glendale. Mă jenam să încep vizitele căci locurile și oamenii îmi păreau schimbați, străini. Hollywood-ul pe care l-am cunoscut acum 12 ani, era un fel de mahala a Los Angeles-ului, un oraș mic de lucrători și de fabricanți de filme istorice. Charlie Chaplin era atunci funcționar. Mabel Normand făcea comedii, Fatty Arbuckle era marele favorit. Chester Conklin și Ford Stirling mergeau pe stradă urmași de fotografi în timp ce lucrătorii și fermierii dădeau din cap la aceste „proști”. Adolph Zukor uimi lumea filmului oferind o sută de dolari pe săptămână lui Mary Pickford. D. W. Griffiths juca în „Nașterea unei națiuni”, Douglas Fairbanks era acrobat la circ, Thomas Ince

punea bazele unei enorme averi, cu un capital de 5 dolari. Gloria Swanson, juca pentru 12 franci pe zi la atelierelor Essanay la Chicago. Francis Bushmann era Valentino-ul epocii și Broncho Billy Anderson Tom-Mix-ul zilei. Harrold Lloyd nu apăruse încă la orizont.

Nici jazz, nici radio nici ateliere imense. Totul aproape se făcea în plin aer; atelierelor nu serviau decât în caz de ploaie. Puteai să vezi pe Mary și pe Charlie luând masa într'un mic restaurant popular la Le-wy. Charlie bea o bere mică și nu-și permitea să bea vin decât în zilele când primea leafa.

Și acum! O mă-

Mary Pickford

reață citadelă din pietre de granit, palate spaniole, în parcuri cizelate ca și munții din Beverley. Tom Mix culcându-se într'un pat istoric, care ar fi aparținut lui Ludovic al XV, câștigând 4000 de dolari pe săptămână.

Harrold Lloyd, de curând căsătorit, tânăr și fericit înscrie în listele de impozit pe venit suma de 500 de mii de dolari pe an. De Mille făcându-și filme proprii, D. W. Griffiths ne mai lucrind... și filmele sonore...

Și figuranții, figurantele, ce mulțime, majoritatea visând să-și moaie mâna în vasul cu miere care dă avere și glorie și orgoliul succesului... Unul din zece mii reușește.

Și ceilalți... ratații? povestea lor?

VIZITA LA PICKFORD

Una din zilele cele mai interesante pentru mine a fost când fiind invitat, am luat masa petrecând apoi toată ziua, cu Mary și Douglas Fairbanks în atelierelor lor. La ora 3 am ajuns în fața casei albe, în dosul căreia se văd încă urmele de decor din „Hoțul din Bagdad”, „Craiu pădurilor”, „Piratul negru”, etc. Mary ne întâmpină și ne prezintă cordial papagalului roș și albastru care tronează la fereastră. Ea este evident foarte mândră de vila sa, mobilată cu tot rafinamentul modern, bucătărie și baie electrică, etc. În cabinetul de toaletă, o colecție de borcănase, pudre și altele așezate pe o masă mare acoperită cu sticle. Mary explică faptul că locuința e o reședință completă și e bună și pentru film și pentru a primi prietenii.

E o femeie mică, practică, prudentă, ideală pentru marele Douglas, temerar și entuziast. O secretară care lucrează într'un birou alăturat de cabinetul de toaletă, îmi vorbește despre activitatea lui Mary.

Douglas sosește însoțit de Joe Schenck, soțul lui Norma Talmadge, un om gras, calm și liniștit. El a început ca menajer pe timpul când Irwing din Berlin, — acum compozitor de jazz și multimilionar, — era chelner într'un restaurant dintr'o mahala new-yorkeză. Joe este acum cel mai bogat și cel mai puternic rege al cinematografului. El conduce „United Artists” grupă care cuprinde pe Fairbanks, Pickford, Chaplin, Swanson și câțiva alții. Douglas termină un nou film. E vesel și brun ca un negru. El aleargă un tur de peluză și continuă mai departe până ce termină cei 1600 metri dinainte de masă. Joe Schenck care-l urmăse eroic, suflă ca o morsa. Un duș, apoi se îmbracă și dejunară. Masa era garnisită cu numeroase bibelouri, fără îndoială, atenție pentru invitați. Douglas atacă viguros o bucată de ficat.

N'am întâlnit nici odată un om mai vesel și care se amuză singur. El e plin de viață și veselie. Observ marea sa simplitate. Țigările le ține în buzunar. O stea a filmului care se află acolo, ne oferă o țigară cu numele ei, dintr'un port-țigaret de platină presărat cu briliante. Singura bijuterie a lui Douglas este inelul de cununie.

Am stat de vorbă până târziu după amiază și nici odată nu m'am amuzat atât. Am abordat sute de subiecte despre dragoste (Continuare în pag. 14-a)

Doug în ultimul film

O aventură în largul mării

(Continuare din pag. 10)

Amâna mereu să facă această rugămintă, până când într-o zi îi spuse:

— „Ași dori să-ți vorbesc mâine, de o chestiune foarte serioasă”.

Ea se uită la el, speriată:

— „Este vorba de nuvela d-tale?”

— „O, nu! Încă n'am primit nici un răspuns... Lucrul e mult mai serios,... așadar, mâine, ca de obicei?”

— „Fie!” răspunse ea.

Ziua următoare sosi, și cu ea veni și o scrisoare dela „REALITATEA ILUSTRATĂ”.

Era o scrisoare voluminoasă!

Scriitorul îngălbeni.

O deschise nervos. În plic, o scrisoare, manuscrisul lui, și un număr vechi din „REALITATEA ILUSTRATĂ”.

Scrisoarea suna astfel:

„Stimate Domn,

„În locul „Noptilor tropicale” am primit „dela dvs. o lucrare într-adevăr emoționantă. Din nenorocire însă, nuvela dvs. „O aventură în largul mării”, a apărut cu același titlu în revista noastră, într-un număr din anul trecut.

„Nu voim să credem că la mijloc este vorba de un plagiat, totuși...

Scriitorul căpătă un acces de furie. Alergă dintr-un colț în celălalt al camerei, ca eșii din minți.

Cercelă numărul din „REALITATEA ILUSTRATĂ”, și constată că „O AVENTURĂ ÎN LARGUL MĂRII” apăruse într-adevăr sub semnătura lui Mauriciu Kadobra. Textul, era însoțit de câteva clișee reușite:

— „Dacă cumva frumoasa cu ochi albaștri... dacă...”

Nu mai știa ce să creadă.

Bătu ora 10.

La această oră avea întâlnire cu frumoasa femeie, când voia s'o roage să-i devie soție...

Ce bine că scrisoarea sosise tocmai la timp.

Soneria telefonului îl întrerupse brusc, din șirul gândurilor sale.

— „Allo! Cine vorbește?... D-ta vorbești?... Dece nu am venit?... Trebuie să-ți fi închipuit!... Am primit o scrisoare dela „REALITATEA”... Cum, răzi?... Nu-ți mai poți stăpâni râsul?... Ce rea ești!... Și eu care voiam să te rog astăzi să fii... allo!... allo!...

Nu mai auzia nimic.

— „S'o ia dracul!” — murmură el.

Nu trecură nici zece minute, și femeia cu ochi albaștri, era înaintea ușii lui.

Bătu.

El deschise ușa și se uită mirat la ea.

Ea îi apucă mâinile, și-i șopti:

— „Iartă-mă, bunule, dragule, iartă-mă!”

Pentru că-și recunoștea vina, el rămase desarmat.

— „Mai ești supărat?” — urmă ea. — Am comis o faptă urită; era însă o situație atât de comică! Un scriitor în căutarea unui subiect!”...

— „Cum se face însă, că ai nimerit tocmai o nuvelă publicată în „REALITATEA”?

— „O, foarte simplu. Anul trecut, mă aflam în viligiatură, departe de lume, într-un sat din munții României. O zi ploioasă mă făcu să stau în casă, și nu găsi de citit decât un număr vechi din „REALITATEA ILUSTRATĂ”, pe care îl citii și recitii de mai multe ori. Iată cum se face că știam nuvela „O AVENTURĂ ÎN LARGUL MĂRII”, aproape pe dinafară”.

Cândoarea cu care frumoasa cu ochi albaștri își mărturisia isprava, îl făcu pe scriitor, să rădă.

— „Nuvela „O AVENTURĂ ÎN LARGUL MĂRII” are și o parte bună”, spuse el. „Signor Simone nu există, deci trebuie să imparți cu mine singurătatea ta. Vrei?”

— „Trebuie”, răspunse ea, „altfel cum aș putea repara tot răul pe care ți l-am făcut!”

DR. IOSEF R. HARRER

(Copyright by Realitatea Ilustrată)

Concursul de frumusețe

pentru alegerea unei „Miss România 1930”

Organizația din Galveston, perfect satisfăcută de modul cum am știut să instituim concursul, de strictețea cu care am urmat prescripțiile ei reglementare, de faptul că am știut să alegem o frumusețe caracteristic românească, ne-a autorizat să alegem pe concurenta viitorului concurs din Galveston, pe „Miss România 1930”.

Spre a evita gerurile mari, care sunt la noi prin luna Februarie și plănuind pentru viitoarea „Miss România”, o călătorie încă și mai frumoasă decât aceea de anul acesta, așa ca itinerariul să cuprindă și principalele orașe ale Europei, începem concursul nostru mai de timpuriu. Dorim ca în primele zile ale lunii Ianuarie, să putem proclama pe „Miss România 1930”.

În consecință, invităm de pe acum, pe toate domnișoarele, care vor să candideze la acest titlu, să trimeată câte o fotografie pe adresa redacției noastre, și să completeze datele din buletinul publicat în această pagină.

CONDIȚIUNI DE PARTICIPARE

Candidata trebuie să aibă vârsta de cel puțin 16 ani și nu mai mult de 24.

Trebuie să nu fie, nici să nu fi fost căsătorită.

Să trăiască la părinți sau din muncă cinstită și să aibă o purtare perfect morală.

Nu sunt admise artistele de orice fel și nici manechinele.

La acest concurs poate participa oricare din candidatele la concursul nostru din anul trecut, întrucât n'a depășit limita de vârstă. Nu pot lua parte, însă, acele domnișoare, care se vor fi prezentat la vre-un concurs internațional.

Fotografia care ni se va trimite, să fie de dată cât mai recentă. Această fotografie n'are decât un rol eliminativ, întrucât pe baza fotografiilor, noi emitem invitații uni la concursurile județene, care se fac în fiecare capitală de județ și în București prin prezentare personală.

Buletinul trebuie completat cu cea mai mare exactitate și pus într'un plic cu fotografia. Pe plic se va scrie, pe lângă adresă (str. Constantin Mille No. 7, București I) și indicația: „pentru concursul de frumusețe pe 1930”. Aceeași indicație trebuie s'o poarte și orice corespondență adresată nouă, relativ la concurs.

BULETIN PERSONAL

Numele și prenumele		No.	
Adresa: Strada		Județ	
Comuna			
Profesiune			
Locuiesc *)			
Vârsta			
Înălțimea			
Grosimea taliei			
Culoarea părului		Greutatea	

*) Se va indica, în acest loc, dacă domnișoara locuiește la părinți, la rude sau singură.

Estetica piciorului...

e ciorapul „Monica”

(ss) Floria Capsali

L'esthétique de la jambe...
C'est le bas "Monica"
Floria Capsali

Lady Godiva în Carnaval

HERALZII sunară din lungile trompete; tobele băteau. Mulțimea, aglomerată în piețe, află astfel că Leofric, conte de Mercia, pusese noui și grele biruri asupra ținutului Coventry, pe care-l stăpâna. Ținutul se umplu de groază: contele era crud; răuplatnicii aveau să fie schingiuiți.

O singură nădejde rămăsese supușilor. Când Lady Godiva, so-

Procesiunea mondenă

ția contelui, trecu la plimbare pe calul său alb, el îngenuchiară pe două rânduri, printre care înainta frumoasa doamnă. Ea întrebă ce înseamnă această prosternare și, suflet generos, făgădui să facă tot ce omenește va fi cu putință, ca să înmoaie inima de piatră a soțului său.

Când ajunse acasă, Lady Godiva făcu o frumoasă reverență în fața contelui și cuprinzându-i apoi gâtul cu brațele albe, îi ceru îngăduință pentru supuși.

— Nu te privește soarta acestor netrebnici! răspunse Leofric încruntat. Pentru ei, mâinile tale cu brățări de diamante, nu se vor întinde să cerșiască... I-ar scăpa poate o femeie, care s'ar plimba, călare, goală pe străzile orașului.

— Ași face și mai mult ca să-i ierți... Eu voi fi aceea, care va călări goală pe ulițele cetății...

— Ei bine, dacă vei călări astfel, îi iert! Lady Godiva porunci să i se aducă îndată calul. Contele de Mercia strânse falcile, pironind-o cu priviri sălbatece. Nu zise însă nimic, măcinându-și în sine mânia.

Frumoasa doamnă se retrase o clipă în dormitorul ei și apără apoi numai cu o mantie albă pe umeri.

Sub mantie, era goală... Mândră ca o regină, cobori scările palatului. La-

cheii răspândiră ca fulgerul vestea în tot orașul. În câteva minute, fură trase obloanele la toate casele. Intregul orașel Dudley părea pustiu, când Lady Godiva, în portul raiului, albă ca și calul pe care-l călărea, trecu — statue de marmură vie, — pe ulițe.

Dar Tom Iscoditorul pândea. Când zări prin crăpătura oblo-nului superba arătare, nu se putu stăpâni, și deschise fereastra, sorbind cu privirile silueta undulată a aristocratei.

Contele cel crud turbase de mânie. Când Lady Godiva se întoarse la palat, îl găsi urlând cu spume la gură:

— Cine e îndrăznețul care a cutezat să te privească? E, cel puțin, un moșneag?

— O, nu, zise Lady Godiva, foarte măgulită că se găsisse un bărbat care nu putuse să reziste ispitei, — e tânăr și frumos ca un sfânt!...

Leofric, conte de Mercia, porunci ca Tom să fie adus, în fața sa, mort sau viu.

Cum ai cutezat să te apleci pe fereastră și să-mi privești soția? se răsti contele.

Nu numai că m'am aplecat, răspunse Tom, dar era să mă prăvălesc pe caldarâm!

Nerușinatule! Indrăznești să vorbești astfel, în fața mea? Lady Godiva era în culmea fericirii...

Firește, urmă liniștitul Tom, sunt atât de miop, încât, cău-tând ușa, am nimerit fereastra!

Cum? nu te-ai uitat la mine? nu m'ai văzut? strigă frumoasa aristocrată, leșinând de mânie...

Contele porunci ca Tom Iscoditorul să fie lăsat liber. Dar a doua zi, fu ridicat din porunca frumoasei doamne, și închis la pușcărie...

În cursul nopții, Lady Godiva, ascunsă în voaluri, se strecură în celula lui Tom.

— Spune-mi adevărat, îi zise ea, ești atât de miop?

— O, nu, doamnă, răspunse Tom, am ochi de vultur, care văd de pildă că între grațiile de colo, sunt trei fire de pă-ianjen.

— Așa dar, pe conte l-ai mințit...

— Firește... Dar cer iertare sufletului milos ce sun-teți: ce insultă ar fi mai mare pentru o femeie, decât să n'o privești?

De atunci, Tom Iscoditorul, lăsat liber, nu mai duse niciodată grija birurilor grele.

Trecură de atunci aproape o mie de ani...

În vechiul orașel englez Dudley, e iară fierbere mare...

Se organizează ceva, ca un fel de concurs de frumusețe. Sunt cincizeci de candidate, care defilează în maiouri prin fața unui juriu. Dar juriul nu se poate fixa la niciuna, fiindcă se caută o femeie cu părul lung. Or, toate candidatele sunt cu părul tăiat...

S'a ales atunci a cincizeci și una, în persoana frumoasei brune cu părul lung, până la genunchi, Miss Lucie Smith.

Această regină a capilarității excesive, fu a doua zi îmbrăcată în costumul Evei, cu un foarte redus corectiv, suită pe un cal alb și pusă în fruntea unui cortegiu grotesc de călugări și maici fictive. Carnavalul începu...

Dar de data aceasta, toți locuitorii vechiului o-
rașel Dudley, se grăbiră să iasă pe stradă sau la ferestre,

Umbra Lady-ei Godiva călărind pe calul ei alb (după un tablou celebru al muzeului de arte din Londra).

ca să vadă pe noua Lady Godiva de carnaval. Așa se schimbă moravurile...

Actualitatea reală inversă legenda: de data aceasta un singur cărturar bătrân și ursuz, trase obloanele bibliotecii sale, când trecu noua Lady Godiva.

Cortegiul trecu mai departe, prin fața bisericii medievale, ale cărei vitralii reprezentau scena perimată a iscodirii lui Tom.

Fusesem trimis la Dudley să facă reportajul acestui carnaval, pentru un cotidian englez. Mă dusei la ursuzul cărturar, ca să-l întreb, de ce nu a ținut să vadă pe noua Lady Godiva.

— Fiindcă Lady Godiva nu merită o astfel de comemorare, îmi răspunse bătrânul.

— Cum așa?... Dar gestul ei a fost un sacrificiu, pentru supușii crudului conte de Mercia.

— Legendă!... Eu am găsit documente de ale timpului, din care rezultă fără îndoială, că nu un sacrificiu, ci un capriciu de femeie cochetă, a făcut pe Lady Godiva să apară goală pe străzile orașului nostru. Voia să-i vadă toată lumea trupul, și atâta tot...

— Dar Tom Iscoditorul?...

— Legendă, inventată de pudoarea britanică de mai târziu! Sunt sigur că și atunci, lumea s'a înghesuit la ferestre, ca și acum, ca s'o vadă. Cât despre Lady Godiva, vorba lui Anatole France: „Nu e vina femeii, c'o idealizăm“!...

De acum, avea să înceapă în Anglia și America, o mare polemică: a făcut Lady Godiva un sacrificiu călărind în public drapată numai în părul său despletit?

Tema susținută de Taine, că totul se reduce la un capriciu de cochetă, — a fost reluată. S'au pus pariuri, — se putea ca americanii să piardă o astfel de ocazie?

Profesorul John Erskine a consacrat un „op“, — un studiu lui Tom Iscoditorul: o fi existat Tom?

Polemica e veche. Poetul Tennyson și-a făcut cu sârg meseria de poet, idealizând pe Lady Godiva, din care face un simbol de modestie, sacrificiu și caritate feminină.

Înainte de război, prelații britanici au impus ca Godivele anuale să fie purtate pe străzi învestmântate în rochii voluminoase.

S'a emis de asemeni părerea ca urmașele contelui de Mercia, — din actuala familie a Lordului Dufferin, — să interpreteze pe Lady Godiva, la aceste postume carnavauri. Lordul Dufferin a respins cu indignare această sugestie...

O zi cu Mary Pikford și Doug

(Continuare din pag. 11)

despre tehnica filmelor și de multe altele. Douglas se interesează acum de golf. Deasemenea mi-a vorbit de ferma de 400 de hectare aproape de San Diego, unde va construi o „hacienda“. Invitații vor trebui să-și lase automobilele la poalele munților și să urce spre casă călări, sau în căruțe vechi, spaniole.

În această locuință, Douglas vrea să-și permită o singură urmă de modernism. El vrea să aibă un avion pentru ca atunci când va fi necesar să facă saltul de 100 klm., cari despart ferma de Los Angeles, să nu fie reținut de greutatea drumului.

Aceste două ființe fermecătoare și înțelepte, au făcut din viața lor un adevărat vis.

D. M. MONTGOMMERY

Hârtia de aiutat „HAREM“ e cea mai bună din lume. Cereți-o pretutindeni

CEREȚI CAFEA „La Pașa“

SIMON M. ȘIȘMANIAN
BUCUREȘTI

CENTRALA:

Sr. Nicolae Selari No. 4 (fost 25)
Telefon 371/93

SUCURSALE:

Poincaré, 3 (Academiei) Telex...
Strada Carol No. 35
Telefon 71/93

Vreți PALĂRII eftine și FRUMOASE?

Vizitați fabrica de PALĂRII de dame

„GEREANU“

Str. Academiei 4 (în curte)

ASORTATA cu CELE MAI NOI MODELE PARIZIENE

Salon de beauté „HENRIETTE“

Indepărtează radical și în cel mai scurt timp riduri, pistrui, coșuri și toate defectele tenului. Masaje electrice după experiențele cele mai moderne.

Calea Victoriei 168, București

INSTITUTUL DE FRUMUȘETE

„LILLY“

Calea Griviței, 78 — Etajul I

Telefon 302/36

— BUCUREȘTI II. —

Henry Paulman

Cunoscutul pianist cu renumitul său Jaz-Bandz pentru serate, baluri, matineuri, nunți, etc. Str. Brezoianu 5 Tel. 359/05 în curte la m'o b'e Brezoi.

DOCTOR VELESCU DENTIST

fost Șef Asistent la Clinica Dentară dela Facultatea Dentistică din Filadelfia (America)
București E-DUL ELISABETA 24 (Cișmigiu)
Consult 2-8 seara

FRUMUȘETE IDEALĂ

PRIN

DITA PARLO

CEA MAI MARE plăcere pentru mine, este de a sta de vorbă cu ziariștii, căci idealul meu era să mă fac ziaristă..., sunt cu vinetele cu care mă întâmpină Dita Parlo, neuitata interpretă din „Cântecul prizonierului” și „Rapsodia ungară”. Tolănită pe un divan cu blănuri în pijama ei japoneză, înconjurată de zeci de păpuși elegante îmbrăcate și de toate mărimile, pare un copil... un copil care se răsfață și care e răsfațat.

Să nu te aștepti că voi începe prin a-ți face biografia; de-
test acest obicei luat de a începe astfel o conversație... sunt născută în cultura an, cultura loc... am învățat la școala primară... apoi liceul... etc., etc. Vai! Ce cald e eră... sunt obosită, lăsați pe mâine... și așa mă depărtez... nu zău! Nu găsești că e caraghios? Să revenim deci la chestiunea noastră. Mi spuneam că voiam să mă fac ziaristă. Era un ideal cultivat de mică copilă. Visam cariera aceasta și doream să întreprind în aceste condițiuni, călătorii îndelungate. Incepușem să studiez limbile străine, indispensabile cred, unui bun ziarist (de totuși că Dita Parlo vorbește la perfecție, franceza, germana și engleza). Urmam cursurile universitare, cu profesori specialiști și speram că în curând mi voi putea realiza visul. Lacrimile au luat însă altă întorsătură. Din cauze erizei monetare din ultimul timp din Germania, n'am putut să mă continui studiile, deoarece mama nu mai putea face față cerințelor vieții. Am părăsit deci pentru un moment această idee căutând să fac ceva mai productiv pentru a ajuta pe mama. Cum eram o bună dansatoare, am început să predau lecții de dans, și elevele mele, care nu întârziară să vie în număr destul de mare, erau recrutate din femei cu greutate, căci mai toate cântăreau de la 90 kg. în sus, și doriau să scape siluetă. Câștigam destul de bine, însă aceasta era destul de obositor și nu constituia o carieră... un viitor.

Într-o zi mama, care era o pasionată cinefilă mi spune așa într-o doară, că n'as face rău dacă ăș intra în cinema.

Eu nici nu voiam să aud de aceasta, în primul rând pentru că nu puteam suferi machiajul și apoi că nu cunoșteam pe nimeni în această direcție. Totuși am cedat insistențelor mamei și ca oricare nativă am intrat într-o școală pregătitoare. Am urmat apoi șase luni și singurul folos pe care mi l-a adus a fost că m'am obișnuit încetul cu încetul cu machiajul. Am fost apoi angajată la „Ufa”, să interpretez roluri fără nici o importanță. Spre norocul meu, m'a văzut domnul Erich Pommer, căruia, de altfel, îi datorez totul și mi-a încredințat rolul din „Cântecul prizonierului”. După succesul avut în urma acestui film mi s'a încredințat rolul din „Rapsodia ungară”, care m'a consacrat definitiv și care m'a făcut să-mi iubesc mai mult, noua și neașteptată meserie.

După prezentarea filmului „Cântecul prizonierului” în America, am fost invitată peste Ocean și în urma stăruințelor am plecat, însă n'am putut rămâne mult timp, deoarece aveam contract cu „Ufa”. Am adus cu mine însă, cea mai frumoasă impresie asupra

colegilor mei transoceantici, care mi-au făcut o primire vrednică de o regină. Revenită din America, am turnat încă două filme cu subiect ungurec, filme vorbitoare.

Am trăit în Ungaria câțiva timp și ceea ce m'a impresionat mai mult, a fost muzica... muzica țigănească.

Dar uitasem să-ți spun încă ceva interesant. Știi că nu mă numesc chiar Dita Parlo; adevăratul meu nume este Gerda Kornstädt. Am fost nevoită să mi-l schimb, deoarece e cam dificil la pronunțare.

Am căutat mult timp să-mi adopt un nume care să sune frumos și să fie cât mai scurt. „Dita Parlo” e compus din două nume. „Dita” e numele celei mai bune prietene ale mele, iar „Parlo” e numele mamei mari și împreună fac „Dita Parlo”.

Scurt și frumos. Actualmente turnez în „Au bonheur des dames”, sub regia lui Julien Duvivier. Sper să mai rămân la Paris încă 4 săptămâni și apoi voi pleca în Egipt, cu care ocazie voi trece și prin București, luând via Constanța, Constantinopol, Alexandria”.

Revenind asupra muzicii, Dita Parlo îmi vorbește cu multă însuflețire de muzica populară românească pe care a avut ocazie s'o asculte la radio, la Berlin. Apoi aflând dela mine că se poate asculta și la Paris muzică românească, la un „café”, se scuză pentru câteva minute, pentru ca apoi să revie gata îmbrăcată, și rugându-mă s'o însoțesc

DITA PARLO la plajă.

la localul cu pricina...

Valuri de muzică națională ne întâmpină la intrarea în local. Cu mare greutate găsim o masă și între două pauze, atinsei o chestiune care o găsești azi pe toate buzele, formând o părțică din ocupația zilnică a mondenelor:

— „Ce părere aveți despre concursurile de frumusețe?”

— „Admirabil! Este tot ce poate fi mai frumos și mai necesar pentru regenerarea raselor și pentru aprecierea justă a frumosului. De altfel, eu am fost încoronată timp de un an, ca regină a frumuseții berlineze, dar când am voit să concurez pentru marea întrecere dela Galveston, m'am lovit de inconvenientul, că sunt artistă de cinematograf.”

De altfel, concursurile de frumusețe, sunt un stimulent puternic pentru orice fată, de a se îngriji mai mult, având astfel ocazia, chiar în cazuri de insucces, să devină femei sănătoase și în consecință, soții și mame ireproșabile din toate punctele de vedere.

...Valurile de muzică inundară din nou localul. Dita Parlo zâmbea îngerește... numai chelnerul întârzia cu cele comandate...

H. DORU

O telegramă a corespondentului nostru din Paris, sosită în ultimul moment, ne informează că dragălașa stea a companiei „UFA”, va sosi în Capitală la începutul lunii Noiembrie, când va vizita redacția „REALITATEA ILUSTRATE”. Admiratorii ei, el pregătesc o grandioasă manifestare de simpatie la sosire.

Nu aveți încă un ceasornic BUN ?

În cazul acesta nu cumpărați unul, care nu poate ține pasul nici cu ora Europei Centrale, nici cu vreun alt element de reper cronometric și vă provoacă numai neplăceri:

Cumpărați un TELLUS și veți fi satisfăcuți.
Ceasornicul fără rival.

Depozitarii noștri exclusivi [din întreaga țară, membri ai **Uniunii Orlogere TELLUS** (U. O. T.) și cari se recunosc după **Pentagonul de cristal** din vitrină, garantează solidar pentru fiecare ceasornic **TELLUS**.

Reprezentanța Generală
STANDARD
Str. Academiei 2

1

SER CENTENARI RU ORASU

2

3

4

5

Duminică 20 Octombrie 1929, au avut loc la C. eliberarea oraşului de sub jugul turcesc. Solemnitatea s'a desfăşurat în mod grandios ai guvernului. A defilat cu această ocazie, o minunată alegorie. Fotografii de mai sus, prinse de trimisul urmează:
1) Delegaţiile oficiale mergând spre locul det. 3) Reprezentarea plastică a „Giurgiului desrobir de arbori; 6) Simbolizarea surghiunului îndurat giul eroic al războiului pentru întregirea neamul ceză, cu care a fost distins oraşul); 9) Mircea cel

AIROILE UI ELIBERA I GIURGIU

ari serbări comemorative, sărbătorind 100 de ani dela
arte la ea delegați din toată țara, oficialități și membri
bând întregul trecut istoric al orașului dunărean.
ecial, reprezintă câteva scene din alegorie, după cum
und se vede un tun al cetății Giurgiului; 2) Vlad Țepeș;
d Viteazul; 5) Vechile bombarde, lucrate din trunchiuri
la românească; 7) Pedestrașii lui Vlad Țepeș; 8) Giur-
ul poartă pe piept decorația „Crucea de război” fran-
Carele de iuptă romane.

(Foto I. Berman)

Povestea unui bărbat vesel

de GH. BRĂESCU

ERA primul fecior voinic și frumos ca un inger între șapte fete de boeri mari. Părinții au adormit fericiți visând că invitaseră la botezul lui Dorin, toate zânele din lume. Au venit îmbrăcate în alb, strălucitoare, cu părul împletit în roze de aur, unele în trăsuri de flori, altele difane pe aripi de libelule.

După săvârșirea botezului au ținut pruncul curățit de păcatul originar, pe rând, în brațe și s'au întrecut în daruri. Una, i-a dăruit inteligența, alta puterea, a treia îi dete frumusețea și celelalte curajul, amorul, poezia, muzica și sănătatea.

La masa mare așezată în pădure chemaseră toți săracii din împărăție, să mănânce din belșug și să asculte concerte nesfârșite de mierle, privighetori și măcăleandri.

Dar buimăciți de somn, se vede, părinții lui Dorin uitară să poftască tocmai pe cine nu trebuia să uite, pe Scorpia, zâna bătrână și răutăcioasă, poftită de toată lumea la nunți și la botezuri, de frică să nu se răzbune.

Dar ea veni și nepoftită când se înnoptă, pe aripile unei bufnite uricioase, care se auzia cobînd de departe: cucumeau! cucumeau!... tocmai când zânele isprăviseră de împărțit darurile. Scorpia, cocoșată, șchioapă și chioară se apropie de leagănul lui Dorin și scoțând luleaua din gură scuipe în lături și grăi: „Eu îți dăruiesc veselie! Să răzi toată viața!”

La auzul acestor cuvinte, zânele bune se căiau că s'au grăbit să-l înzestreze și nu mai aveau cu ce să-l dăruiască ca să îndulcească măcar în parte soarta finului lor. Frângându-și mâinile de durere, plecară tipând de groază. Musafirii se uitau unul la altul cuprinși de prevestiri rele. Scorpia, după ce-și lăsă veninul plecă cea din urmă repetând pe scări: „Să răzi într'una!... Să răzi într'una!...” și urcându-se pe aripile bufnitei ce poposisse pe coșul casei, dispăru în noapte, lăsând, în urma ei, miros de pucioasă și ecoul unui răs batjocoritor.

Copilăria lui Dorin fu jalnică. Cu toate că era frumusețea, destent, îndemânat și sănătos, profesorii îl pedepsiau să stea la arst, îl puneau în genunchi, îl băteau la palmă și îi dădeau să mănânce numai pâine neagră.

Lecțiile le știa ca pe apă. Desemna și scria să nu-l întreacă nimeni. Cânta din gură ca un serafim, făcea gimnastică sărind ca un clovn, așa cum îl înzestraseră zânele cele bune.

Dar ce folos! Veselia neînfrănată, darul Scorpiei strica tot. Dorin nu-și putea stăpâni râsul. Râdea într'una. Râdea din te miri ce: de musca ce se pune pe chelia profesorului, de greșelile copiilor, de orice șgomot, de oricine intra sau esia pe usă și chiar așa din senin. Râdea să moară, în hohote ce nu mai conțineau.

După o copilărie dureroasă, căzu la bacalaureat, pentru că îndrăznise să rădă în fața comisiunii, lucru care nu se mai pomenise, pentru că la bacalaureat, râsul e permis numai profesorilor.

Dar ce-i păsa lui Dorin de bacalaureat! Stia tot. Vorbea englezește ca un Englez, franțuzește ca un Parizian și latinește ca Cicerone. Călăria ca un jokeu, mânua spada ca un mușchetar, dansa cu grație, făcea poezii, cânta din harpă și la pian, juca Foot-ball, Tennis, înota ca pește și sbura în avion ușor ca pasărea.

Dar ce folos! Când se prezenta în lume n'avea nici un succes. Râsul dăruit de Scorpia, râsul fără rost, șgomotos fără sfârșit, ofensa lumea și-l făcea nesuferit. Toți tinerii de vârsta lui, unii modești, alții gravi și chiar cei posomorâți aveau succese și aventuri galante.

El nu putea să placă nimănui și Dorin suferia mult. Ca să uite, se aventură în mijlocul lumei care petrece.

Dar o nimeri și mai rău. Râsul său ce năvălia în cascade, tăia dispoziția comensilor și efectele anecdotelor ce povestiau și care rezumau toată inteligența lor.

Dezamăgit, Dorin hotărî să se însoare, sperând să se liniștească. Găsise în Argeș o fată tânără, cu ochi de mure, cu piele albă, cu sprincene arcuite și gene lungi, săracă și vrednică. Dar părinții fetii văzându-l că râde într'una, l-au socotit ușuratic și nu s'au învoit.

Disperat, Dorin era urmărit de gânduri negre. Plănuia să se sinucidă. Apoi revoltat începu să joace cărți, cutreeră tripou-rile, câștiga și perdea răzând cu aceleași hohote nesocotite. În cele din urmă se ruina. Pierduse tot, dar îi rămăsese râsul pe care ar fi dorit și nu putea să-l piardă.

Văzându-l atât de vesel lumea se întreba de unde are și cum poate pierde atâția bani, răzând fără încetare. Unii îl bănuiau că fură, alții că falsifică monede sau înșeală la cărți și râde într'una ca să nu se bage de seamă.

Abătut Dorin se retrase în camera lui și cugetând asupra nenorocirii sale ajunse la convingerea că oamenii au oroare de veselia altora și se hotărî să devină sinistru.

Eșind să se plimbe se întâlnește cu un prieten și nitam, nisam îl provocă la duel fără motiv.

În ziua înfățișării, tânărul condamnat la veselie silnică glumi, spunând brașoave pe câmpul de onoare. Martorii serioși, corecți și gravi, îl chemară la ordine. Dar el, care purta jiletcă albă, când toți ceilalți erau îmbrăcați în negru, se porni să rădă nebunește întristând pe cei de față.

Înzestrat cum știți de zânele cele bune cu îndemănare și curaj, stăpân pe toate sporturile, înfipse fără nici o greutate, spada în pieptul prietenului său, care li-

vid la față căzu din picioare ca un stejar putred.

În momentul când pământul se roșise cu sânge nevinovat Dorin — o, râsul Scorpiei — se porni să rădă cu hohote încăt păru într'adevăr sinistru chiar amicilor cari-i serviră de martori. Și când, după duel, i-a invitat la masă, au refuzat cu indignare, menținând în procesul verbal că Dorin a avut în timpul duelului, o atitudine lipsită de tact, de delicateță și generozitate.

Afacerea ajunse la jurați. Înaintea lui se judecă un criminal care împușcase un trecător la drumul mare, înfigându-i și cuțitul de câteva ori în piept după ce-l jefuise. Procurorul cerând o pedeapsă aspră arată, totuși, că asasinul merită circumstanțe ușurătoare pentru că era un om trist, înebunit de gânduri negre. Avocatul se folosi de părerea acuzatorului, pledă cu abilitate și criminalul fu achitat pentru că era trist.

Pentru Dorin, băiatul cel vesel, alta fu povestea. N'avea nici-o scuză. Un om, care după cum știa toată lumea, râdea într'una, înseamnă că trăia o viață plăcută și n'avea nici un motiv să omoare pe altul.

După procurorul, care susținu acuzarea cu indignare nestăpânită, vorbi apărătorul și incurcându-se în perifraze, Dorin se porni pe răs în fața juraților, burghezi gravi și serioși, oameni cumpăniți, negustori și proprietari cu greutate, cari se scandalizară cumplit.

După ce se citi procesul verbal al martorilor, cari înfierau atitudinea clientului lor în duel, Dorin fu condamnat la zece ani muncă silnică.

Băiatul vesel intră sub pământ. Isprăvise de răs.

Iată pentru ce, observați bine, toți umoristi sunt triști.

GH. BRĂESCU

Mare relevanță produsă în arta Parfumeriei de CASA D'ARGY Pudrele de lux D'ARGY

în renomitele miroaturi îmbătătoare :

**TOUTES LES FLEURS
CHER AMOUR și
TAIFUN**

IN MĂRIMI : MARI, MIJLOCII și MICI

RELEVATIA; Cutiile mari de pudră conțin ca SURPRIZĂ în permanență câte un flaconaș de parfum în mirosul pudrei. întrebându-le le veți adopta cu siguranță, dând preferință ori-cărei alte pudre. Numai prin finețea calității lor, produsele D'ARGY și-au câștigat de mult simpatia publicului cunoscător în parfumerie.

SPECIALITAȚI ALE ACELEAȘI CASE :

EAU DE COLOGNE

TOUTES LES FLEURS—CHER AMOUR—TAIFUN

D'ARGY

De vânzare la Drogherii, Farmacii și toate parfumeriile din țară

Bătaia este ruptă din rai?

TARA noastră este recunoscută ca patria tuturor înjurăturilor, și mai cu seamă a bății crunte, a bății fără judecată, aplicată atât în mod particular, cât și la instrumentarea delictelor diverse de către organele polițienesci.

La noi se bate din plăcere, se bate din exces de zel și se bate mai cu seamă pentru afirmarea superiorității individuale sau a gradului ierarhic.

Încercările ce s'au făcut pentru desființarea bății în armată, n'au dus la rezultate practice, deoarece pe lângă că se răpia prin aceasta un atribut de supremație a vechilor cadre de instrucție, dar se pare că românul nostru este încăpățânat și că statul și vorba bună n'au la el nici o căutare. Totuș se constată o ameliorare.

Bătaia aplicată pentru corectarea năvurilor, s'a dat până acum rezultatele așteptate și totuș se aplică pe o scară foarte întinsă. La noi, „energie” este sinonim cu „bătăuș”.

Cea mai recentă dovadă a afirmațiunii noastre că se bate foarte mult la noi din exces de zel, este groaznică maltratare a unui bănuț de complicitate la un atentat politic, individ care a fost schinghit în becurile politiei de agenții speciali însărcinați cu aceeași, și se spune că unul dintre șefii instituțiilor, nu s'a sfiit să aplice personal o corecțiune contondentă prevenitului.

Se bate, se bate, se bate, fără măsură și contra legilor în vigoare. În alte state însă, bătaia este legiferată și se aplică precum vom vedea mai jos.

Iată de pildă Anglia, patria respectului legii și al libertății. Țara cea mai cultă a legiferat bătaia ca mijloc de represiune legală.

Acolo bătaia s'a introdus încă din anul 1786.

CUM SE BAT COPIII MAI MICI DE 14 ANI

Copiii mai mici de 14 ani, cari au săvârșit infracțiuni la legile penale, pot fi condamnați la un număr de lovituri care nu va fi mai mare de 6.

Bătaia se aplică de regulă cu nuiuva de mesteacăn, de către un organ polițienesc. Judecata va trebui să fixeze numărul loviturilor ce vor trebui date, până la 6.

Părinții sau tutorii inculpaților vor putea asista la aplicarea pedepsei dacă vor voi.

BAȚII SUB 16 ANI

Sunt condamnați la bătae pentru furt în recidivă; opunere la funcționarii statului; furt de fructe; trimitere de scrisori amenințătoare; punere de foc, distrugerea clădirilor, a mașinărilor sau a pomilor; orice distrugere a unui bun public; așezare de lemne sau alte obiecte pe șinele căilor ferate; distrugerea obiectelor de artă; fabri-

carea sau posesiunea prafului de pușcă cu intențiuni criminale.

În toate aceste cazuri, judecata este liberă ca în afară de închisoare, să ordone și aplicarea bății.

Numărul loviturilor și instrumentul cu care va fi dată bătaia, vor fi menționate în ordonanța judecătorului.

BĂTAIA PENTRU ADULȚI

În afară de pedeapsa închisorii, judecata poate ordona și un număr de lovituri pentru adulții cari se fac vinovați de crime sau delict.

Astfel pot fi pedepsiți cu bătaia vagabonzii, trădătorii, măcelarii care tue cai fără permisiune și încercările de asasinat.

Mainile condamnatului sunt puternic întinse și legate cu curele de 2 drugi înfipti în aparat.

Picioarele desfăcute, sunt strânse în fiare de stînghea de jos. Mijlocul este prins cu o curea lată.

În față, pentru protejarea intestinelor, se găsește o pernă moale, care să atenueze smuciturile produse de durere.

Gâtul este deasemenea protejat de un guler de flanelă foarte gros.

Se iau deci toate precauțiunile pentru ca biciul să n'aibă o altă leziune sau suferință, afară de aceea proserisă de condamnare.

Atât de departe merge respectul de lege și de om în Anglia!

În fotografia noastră se vede cum executorul legii este gata să aplice bătaia ordonată.

El are în mână instrumentul format din nouă bice de curea. I se zice „pisica cu nouă cozi”, fiindcă după aplicarea pedepsei, spatele condamnatului pare sgâriat de ghiarele ascuțite ale unor pisici furioase.

Se mai întrebuințează pentru copiii mai mici de 14 ani, o singură vargă de mesteacăn.

Nu se bate decât o singură dată pentru acelaș delict.

Am scăpat din vedere, să arătăm că toți aceia cari sunt prinși că au câștiguri imorale sau trăesc de pe urma prostituției sunt condamnați la bătaie.

GARBACIUL

Bătaia cu gârbaciul se ordonă ca pedeapsă corporală condamnaților din închisori, cari s'au făcut vinovați de atătare la revoltă, sau se dedau la violențe față de personalul închisorilor.

Bătaia cu gârbaciul se ordonă de organele de judecată, numai după o prealabilă cercetare.

Bătaia nu se poate administra decât dacă medicul afirmă că inculpatul condamnat este sănătos și capabil de a suporta pedeapsa.

Într'un registru special se va trece ora când s'a aplicat pedeapsa.

Instrumentul de tortură, numit „gârbaciul” trebuie să fie arătat se arătarului de stat și aprobat de el.

Vor fi dureroase nulele de mesteacăn, pisica cu nouă cozi n'o fi având pereche, dar ce înfricoșătoare trebuie să fie bătaia cu gârbaciul, de vreme ce capacitatea instrumentului de tortură trebuie să fie aprobată de ministru, iar la aplicarea pedepsei, este obligat să ia parte medicul, care a certificat că inculpatul-condamnat este în deplină stare de sănătate pentru a suporta pedeapsa.

Cu gârbaciul nu se aplică mai mult de 15—18 lovituri.

Ați înțeles cred! După a 18-a lovitură în jivindul poate să spună „radio”, acestei „vă a plângerii”, care se numește „viața”.

Într'un alt număr, bătaia la noi.

G. UOLOGAN

Pisica cu nouă cozi

Legea mai dispune că aceia cari vor fi găsiți înarmați cu instrumente sau arme, în scop de a ataca și a jefui, răni sau bate vreo persoană, vor fi pedepsiți și cu bătaia.

Numărul loviturilor nu va putea fi mai mare ca 50, de fiecare dată. Cu alte cuvinte, judecata va putea ordona 200 lovituri, însă ele nu vor fi aplicate deodată, ci în patru rânduri.

Sentința trebuie să specifice cu ce se va aplica bătaia: cu pisica cu nouă cozi, cu vergelele de mesteacăn, sau cu gârbaciul.

CUM SE APLICĂ BĂTAIA

Pentru aplicarea bății, sunt construite aparate anume, după cum se vede în fotografiile publicate de noi.

Inlăturarea ceței prin căldura artificială

Ceața, negura sunt desigur cele mai înverșunate dușmane ale aviatorilor, dintre cari mulți au căzut jertfă acestor elemente protivnice ale naturii. E drept că s'a reușit întrucâtva să se îndrumeze calea aviatorului în sbor pe timp de ceață cu ajutorul lămpii cu neon, a cărei lumină străbate ceața putând furniza astfel prețioase indicațiuni asupra direcției de urmat în văzduh. Totuși, aterizarea în negură rămâne încă o chestiune nesigură și cu multe greutăți.

De curând s'a sugerat un procedeu interesant pentru a înlătura ceața la aerodroamele de aterisaj și a limpezi atmosfera înconjurătoare, făcând-o transparentă.

Se știe într'adevăr că ceața reprezintă vapori de apă suprasaturați în stare de condensare. Dacă supraîncălzim acești vapori, ei devin din nou transparenti. Pornind dela acest principiu s'au realizat încercări de a încălzi aerodroamele pe vreme de ceață, în scopul de a usca vaporii de apă din atmosferă prin ridicarea aerului cald, ceace are ca efect risipirea ceței pe suprafața aerodromului.

În chinul acesta, când aviatorul se apropie de aerodrom, are o perspectivă clară și poate aterisa direct, în condițiuni sigure.

S'a calculat că o suprafață de vreo 180 metri pătrați poate fi încălzită suficient, cu un consum de 13 tone de cărbuni pe oră, pentru a transforma ceața din vapori saturați în nesaturați.

E drept că această cantitate de căldură necesară este numai teoretică, în practică consumul de combustibil fiind ceva mai ridicat. Totuși dat fiind că e vorba de salvarea vieții omenești, chestiunea bănească nu trebuie să joace aci un rol hotărâtor.

LOUIS FIUL

Coaforul Teatrului Național și al Teatrului Mic, rămas singur, a renovat complet salonul de coafură din Calea Victoriei, 41, unde Onor. clientela, pe lângă tot personalul vechiu, găsește un serviciu ireproșabil și curat.

APLICAȚIUNI DE HENNE

garantate și executate personal de mine

COAFURE DE MIRESE

garnituri de mirese, Voal, Beteală, floare de lămâie, (se dă cu chirie)

Tunsori și ondulațiuni cu apă impecabile, executate de primii specialiști. — Manicure, Masaj, Coafură.

Glycodont
ROI DES DENTIFRICES

conservați-vă dinții și
sănătatea întrebun-
tându-l în mod regulat

PARKETOL ceară lichidă pentru parchete
cutia de un Kgr. Lei 75.—

CEARĂ pastă pentru parchete cu-
tia de jumătate Kgr. „ 30.—

GLAZURĂ pt. dușumele, uscare
rapidă cu luciu durabil, cu-
tia de un Kgr. „ 70.—

ARGENTINA, ARABINA

ultimele două articole pentru înegrit și ar-
gintat sobe și hurlane.

RADICAL

praf care curăță tot ce este în bucătărie
flaconul Lei 15.—

CREMA DE GHETE „ELEFANT”
conservă încălțăminte

IN DEPOZITELE DE DESFACERE ALE FĂBRICILOR

ZIMMER & Co. S. A. R.

Str. Lipscani 106

Calea Rahovei 134

Str. Buzești 1

TOT IN DEPOZITELE ARĂTATE SE DISTRIBUE ZILNIC PROASPĂT DELICIOSUL

Untdelemn „FLOR EXTRA”

cu Lei 40 litru

Revista Filatelică

Dacă sunteți colecționar
de mărci poștale, aveți
tot interesul ca să cereți
un număr de probă al
revistei „Colecționarul
de Mărci Poștale”
care apare lunar sub
direcțiunea D-lui

S. LUPOVICI

Fiecare Număr conține articole și informa-
țiuni de mare importanță și sfaturi utile pen-
tru colecționarii cari vor să facă schimb de
mărci cu toate țările din lume; deasemenea și
oferte prețioase de mărci ale negustorilor din
țară și străinătate.

Abonament anual Lei 80.

Adresați: „Colecționarul de Mărci Poștale”
Calea Victoriei 51, București I.

Pentru sezonul de iarnă — Eftin, solid, elegant Doamnelor-Domnișoarelor !

Un costum complet (Poul-Over și foi) de lână toate culorile moderne : **Lei 567**

Un costum complet (Poul-Over și foi) de lână imprimat cu mătase
culori ultra moderne și solide : **„ 739**

Una vestă de lână cu piept absolut de mătase în diferite desene : **„ 253**

Un Poul-Over calitatea I în diferite culori : **„ 235**

Cheltuieli Poștale: Lei 39 de garnitură.

Expediem ramburs în toată țara fără aconto imediat ce primim comanda cu adresa deslușită
Trimiteți comenzile urgent, cu toată încrederea, la

„TRIUMF” Str. Polizu 40 bis, București II

Figurile ecranului

NORMA SHEARER

OTANARĂ pereche de căsătoriți se instală la Montreal. Soțul era de origine scoțiană, soția a văzut lumina zilei la Ontario; aceasta cu vreo douăzeci de ani înainte. Nu trecuseră încă doi ani dela căsătoria lor și dorința cea mai vie le fu îndeplinită: primul lor copil se născu. Era o fată pe care au botezat-o Athole. Athole câpătă imediat și o surioară Norma, iar mai târziu un frate Douglas Shearer. Norma și sora ei au studiat la Westmond high-school și la Academia St. Paul din Montreal. Norma nu a avut niciodată dorințe precise, în ceceea privește viitorul ei. În 1921, tentată de istoria vedetelor ușor-ajunse, ea decise și pe Athole de a intra în așa zisele „moovies”. Ele aduseră la cunoș-

tința părinților proiectul lor. După un lung conciliabul, răspunsul fu afirmativ. Mama și cele două fiice debarcară într-o bună zi la New-York. Aveau în ele speranța reușitei. Abia instalate în micul apartament ce l-au găsit, au făcut lista studio-urilor pe care urmau să le viziteze. Athole și Norma, cu inimile bătând foarte tare, își începeau vizitele la studio-uri. Dar aceasta nu a mers chiar atât de bine cum au prevăzut ele, căci nu au fost singurele care trebuiau să se supună interogatoriului regisorilor.

— „Aveți experiența ecranului?”

— „Nu”.

— „Dar a scenei?”

— „Nu”.

— „Cu tot regretul, dar nu am roluri disponibile momentan”.

Și săptămânile treceau fără ca visul lor să se realizeze. Văzând că n'au încotro reușiră ca prin intermediul unui impresar să fie angajate într-o trupă de „girls”. Lucrul lor acolo nu dură însă decât trei zile. Iată-le din nou, în căutarea unui loc la studio. Dar experiența făcută îi ajută Normei. La toate întrebările răspundea curajoasă și de multe ori afirmativ. Cu toate acestea trei săptămâni au mai trecut fără nici o schimbare. Athole se căsătorii, revenind la viața burgheză. Norma continuă singură drumurile la studio. Foarte fotogenică, posedând un admirabil farmec personal, ea reuși să obțină, după trei roluri mici la studio-uri fără importanță. Simțea ce grea este lupta pentru ea, cea nou venită în mijlocul acelor, cari de ani de zile sunt acolo și abia își găsesc întrebuințare. Totuși perseveră și norocul îi surdse. Într-o zi Louis B. Mayer plimbându-se prin studio, o remarcă. O făcu să semneze un contract pentru studio-urile sale din California. Nebună de bucurie Norma, întordrăsită de mama sa, se duse la studio pentru a începe turnarea primului ei film „Pleasure Maid”. Când firma Metro Goldwyn Mayer s'a reîntemeiat, contractul ei fu reînnoit. Drumul spre glorie i se deschise. I se încredințară roluri principale în filmele: „Acela care primește palmele”, „Heidelbergul de altă dată”, etc.

Astăzi naturalizată americană, căsătorită cu Irwing Thalberg, mare șef al producției Metro Goldwyn Maeyr, Norma este una din cele mai iubite vedete ale marilor firme americane, de care este legată printr-un lung contract.

I. G.

Posta Cîrăfililor

DOI OCHI CAPRUI: Olga Tchecova locuiește: Berlin SW 48 Friedrichstrasse 224. Ii puteți scrie în germană. Hans Stuewe: Berlin Hallensee, Paulsbornerstrasse 9. Ii puteți scrie tot în germană. Este posibil să vă răspundă. Dacă ochii dv. căprui ar fi mai atenți ar vedea că nu mă chiamă Titus.

NITOUCHE Pierre Batcheff, este brun. Ii puteți scrie pe adresa 13, Square Robine Paris VII-e.

NINA. Iată adresa lui Olaf Fjord: Berlin W 15, Xantewerstrasse 18.

LORRAYNE IONESCU. Ivan Petrovich are 35 de ani, nu este însurat. Se poate să aibă copii. Adresa c/o The United Artists Studios Holliwood Cal. U. S. A. Harry Liedtke este însurat, are un băiat; adresa: Berlin Grunnewald Bismarckallee 16. Ramon Novarro, are 20 de ani, nu este însurat, nu știm dacă are copii; adresa: Metro Goldwyn Mayer Studios-Culver City Cal. U. S. A.; Fred Louis Lerch are 30 de ani, nu este însurat, adresa nu i-o cunoaștem momentan; Werner Fuetterer are 23 de ani, nu este însurat, adresa: Berlin Hallensee, Paulsbornerstrasse 1. Jack Trevor, nu este căsătorit, adresa: Berlin W. 10, Bendlerstrasse 9; Conrad Nagel nu este însurat, adresa: c/o Metro Cal. U. S. A. Autografele de care mă întrebați nu sunt adevărate, ci sunt tipărite după o iscălitură.

VASILIU GHFORGHIU. — Iată adresele caselor de filme din România: Artistic Film calea Griviței 117 București, F. A. R., Film str. G. C. Cantacuzino 45 București și Soremar Film str. Bateriilor 23 Buc. O casă de filme din Franța: Films Abel Gance 27 Avenue Kleber Paris XVI-e.

BITYRIGOLETTO. Condițiile pe care trebuie să le îndepliniți pentru a deveni artistă de cinema? Să fiți fotogenică, să aveți talent, etc. Dacă aceste condițiuni se îndeplinesc, cred că nu mai aveți nevoie de nici un fel de instrucțiuni.

GEORGE TRAIAN, Loco. D-lui Jean Mail îi puteți scrie pe adresa noastră.

LILLYANA R. Nick Stuart are 27 de ani; cred că vă va răspunde la scrisoare (mai ales că-i va veni dela o compatriotă). Nu este căsătorit. Adresa: c/o The Standard Casting Directory Inc. 614 Taft Building Hollywood Cal. U. S. A. Lui Harry Halm îi puteți scrie și în franțuzește, este posibil să vă răspundă.

TITI. Tunney, Dempsey și Schmeling se află toți trei în America. Încercați să scriți pe adresa: c/o The Standard Casting Directory Taft Building Hollywood Cal. U. S. A.

Blănăria Ionescu „M. Tr. Ionescu”

BUCUREȘTI, Str. Sfinților, 58

Asortiment complet cu tot felul de blănuri brute și confecționate.

IMPORTAȚIUNE DIRECTĂ

Atellere proprii — se primesc orice reparațiuni și conservări.

O lună printre femei

Dorind să facă o descriere cât mai reală a vieții pe care o duc femeile pierdute, ziarista pariziană Maryse Choisy s'a deghizat în femei de rând pentru a putea pătrunde ca servitoare în bordeluri, sau s'a transformat ea însăși în prostituată pentru a sta în cât mai mare contact cu acelea a căror viață urma s'o descrie. Timp de o lună cât a stat printre femeile de plăceri, ea a învățat lucruri extrem de interesante, cari au asigurat cărții ei un extraordinar succes de librărie. A apărut și în românește în Editura „Cugetarea”. De vânzare la toate librăriile. Lei 55.

Lei 17 Gulere tari

MODERNE

Desfacerea

„T. O. T. H.”

Smârdan 26 în gang

Un aparat fotografic bun și eften vi-l puteți procura la noul magazin

„UNIVERSAL-FOTO”

N. Spirescu & Co.

București Str. Academiei 26 (colț str. Regală)

asortat cu tot felul de aparate și accesorii fotografice, binocluri, etc.

din cele mai renumite fabrici germane și americane

Laborator pentru developat, copiat și mărit

Prețuri sub concurență !

RUDYARD MULTON

Vampirul din castelul Zapolsky

O aventură a detectivului Gex Trevor

IN SUBTERANELE CASTELULUI BLES-
TEMAT

Dela Raclav sosiră trupe în ajutorul polonezilor. Se anunță că din Rowno, au pornit mari forțe militare poloneze. Bolcevici fură respinși peste Pripet.

Trevor Gex dispăruse. Eram îngrijorat de soarta lui. L-au prins, oare, rușii sau a căzut și el victimă misteriosului Vampir din castelul Ryanei?

Plecai îndată la Lunca Dracului, împins de dorința de a-i veni în ajutor, dar și de a găsi pe Ryana.

În Lunca tragică, simțeam cum mă atrage misterul spre castelul Ryanei Zapolska. Mă atrăgea desigur acel complex de împrejurări nedescifrate, care formau taina vampirului din castelul blestemat, mă chema amintirea nopților de vrajă petrecute lângă bizara castelană.

Urcai stâncă cu o emoție crescândă. Totul părea pustiu acum. Castelul și satul fuseseră evacuate. Pe stâncă, ruina se ridica în asfințit, sinistră, de un cenușiu impresionant.

Intrai în parcul cu statuile în cioburi și mă dusei direct la gura subteranei. Noaptea se lăsase, tainică. O cucuvae se lamentă undeva, pe un turn năruit. Un liliac își luă zborul din umiditatea zidurilor dispărând în vale.

Ce apăsătoare era tăcerea din noaptea aceea...

Spărtura fusese acoperită cu bolovani, pe care îi dădui la o parte.

Intrai prin hruba ce ducea în subterană.

În fața mea, după ce m'am târit pe brânci, se deschise un coridor larg, negru. Mă afindai în gangul de beznă, pipăind pereții umezi.

Cotii un colț, spre stânga. Apoi, cât pe aci să mă prăbușesc pe o scară. Scoborii

prin cel mai negru întuneric, trepte multe, trepte ce nu se mai sfârșiau.

Un alt coridor, îngust, mă înghiți: prins deodată într'un fel de cearceaf rece de cauciuc, sufocat, fui ridicat ca un balot pe sus, și dus fără să simt altceva, decât că eram prizonierul fiorosului, misteriosului Vampir din castelul blestemat...

* * *

Complect imobilizat, mă întrebam dacă-l voi vedea... Drumul prin beznă mi se păru că ține o eternitate.

Când mi se luă pânza cauciucată din cap, văzui că mă aflu într'o sală albă, plină de o lumină electrică crudă, fără alt mobilier, decât patru racle de sticlă, pe lângă pereții goi și trei mese de marmură, strălucitoare, în mijlocul sălii.

Intr'o clipă, fui desbrăcat, întins pe o masă și fixat de ea cu cătușe, la mâini și la picioare.

Pe cealaltă masă de marmură se afla întins un alt corp omenesc, acoperit cu o pânză albă. Era oare un cadavru?...

În jurul meu se agitară patru tătari, cu câte un singur smoc de păr, pe vârful capului ras; ei stinseră lumina electrică și dispărură deodată, pe patru uși, ce se deschideau una în fiecare perete.

Nu știu cât am stat așa, pe întuneric. Gândurile mă muneau, răsvrătite. Trecură, poate, ceasuri... Oboseala mă covârși. Întins pe masa de marmură, fără să pot mișca nici vârful unui deget, o amortire dureroasă mă cuprinse. Mai vegheam oare, sau adormisem pe jumătate?

Simții parcă o mișcare ușoară, ușoară ca o sfoliere de roze învoalte, într'un vis frumos. Nu mai simțeam nici o durere. Se părea că un parfum turburător, îmi da acest ciudat neastâmpăr lăuntric... Citi- sem undeva, că insula Ceylon, înainte de

a se vedea la orizont, trimite vapoarelor ce vin spre ea, adieri încărcate de parfumuri tropicale.

Tot astfel, ușoară, cum alunecă pe o alee însorită umbra unui nor, prin sufletul meu trecu amintirea unei mirezme, care mă făcu să bănuiesc în apropierea mea, prezența femeii iubite.

Amintirea îmi reveni brusc, — o revela-
ție....

Ryana!... Revăzui în minte salonașul alb din castelul ei, cu lampa de culoarea bobului de porumb și alcovul de umbră albastră, în care o văzusem pentru prima oară, în conacul dela Volonetz.

Îmi amintii cum, privind pe fereastră, în ziua aceea, simțisem apropierea ei parfumată, cum întârziisem atunci să mă întorc și să văd cine a intrat în hol, — ca să prelungească minunata clipă.

Și iată că acum, departe, același palid parfum mi-a cuprins, ca într'un suspin, tot sufletul...

Amețit, ca un om ce se clatină deasupra unui abis, concentrați zadarnic în beznă somnului toată voința mea de a vedea.

E Ryana!... Îi simt parfumul, prezența...

Deschisei ochii...

În fața mea, deosebi prin întuneric, o formă nelămurită, un trup ascuns complet sub o pelerină cenușie, care-l înfășura ca niște imense aripe de liliac.

Da, era mersul aerian al Ryanei...

Gemui:

— Ryana!...

Ryana se apropie de mine și se aplecă deasupra figurii mele. În aceeași clipă, brațul ei pe care străluci un fugar reflex violet de ametist, întoarse butonul luminii electrice.

Lumină!... urlai înăbușit: era Vampirul era Hidra cu cap de mort, cu orbite și nas ca niște scorburi de beznă, cu dantura ascuțită rânjind ca o hârcă...

Leșina!

SÂNGE!

M'am trezit în aceeași cameră subterană: unul din tătari îmi da să miros eter. Lângă

Cacao de Ovăz Knorr vindecă Anemia

Literatura de la Sam Lobl și Fiul — București, B-dul Maria 30

Doamnă?

Aveți foarte des o grijă care vă pune în imposibilitate a unei vieți liniștite. Este grija lunară, care vă amenință cu neplăcerile ei.

Oamenii mari ai occidentului au găsit remediu și contra acestei neplăceri a vieții intime, dând posibilitatea fiecăreia să evite ceace nu-i convine.

Marea invenție de care vă vorbim și care este foarte răspândită în țările, unde cultura în toate manifestațiunile, este în gradul cel mai înalt, se numește Aparatul

„ACOLA” și costă lei 550

Se găsește la Farmacii și Drogherii sau la Reprezentanța Generală pentru România:

„THE OLD TRUSTY HOUSE C. G.”

București I Str. Smârdan No. 26 în gang

Manipularea Aparatului ușoară

După numeroase insistențe s'a pus la dispoziția publicului,

unica, neîntrecută

CREMA LAURA

Nr. 1 pentru catifelarea tenului și Nr. 2 pentru îndepărtarea coșurilor, bubulițelor etc. LEI 100 borcanul. Se găsește la principalele farmacii și drogherii din Capitală cum și la magazinele de cofatură Léon (Calea Victoriei, peste drum de poliție), Beer, furnisorul Curții Regale Calea Victoriei.

Pentru provincie a se adresa farmacia Bruss Calea Victoriei.

Depozitul general la doamna Melinescu Farmacistă, care tot odată anunță că răspunde prin scrisoare la toate întrebările din provincie și Capitală, privitoare la tot ce privește îngrijirea frumuseții.

A se trimite plicul francat cu adresa exactă, str. Cavafii Vechi, 9. București.

mine se afla aceiași femeie care, în afară de figura monsturoasă, era Ryana.

— Cine ești? șoptii.

Fără să-mi răspundă, femeia cu cap de mort făcu un semn, și tătarii se retraseră. Ea desvelă apoi celălalt trup, ce se afla întins pe masa de marmură, lângă mine.

De sub pânza albă se ivi un chip cu barba albă jumulită, care era în același timp și al lui Westharp și al lui Trevor Gex.

Mămile și picioarele detectivului erau prinsa, ca și ale mele, în cătușele fixate în marmura mesii.

— Gex!

— Bonjour, Rudy, cum te simți pe dormind? Asta de piatră? Parcă am fi două cadavre vii, la Morgă...

— Gex, urlai, unde suntem aci?... Cine e hidra aceasta?...

— Rudy, fii politicos cu amfitrioana noastră. E drept că ne-a primit cam brutal, dar sper că în fine va binevoi să ne deslege și să ne explice purtarea sa. Nu-i așa, doamnă?...

Văpșira păstră figurii ei impietrirea de craniu, cu dinții rânjind, cu orbitele găunoase. Era înfricoșătoare. Nu puteam totuși să nu iau ochii dela hidoasa arătare, care mă fascina.

— Nu ne spuneți nimic, d-nă?... Nu vi se pare de pildă curios că nici sângele meu, nici al lui Rudy, nu e bun de băut?... Nu-i așa că nu prevedeați aceasta, și că vă gândiți acum unde să găsiți altă victimă?

— Da, domnule! șopti Hidra cu o voce cavernoasă.

— Regretăm, d-nă, că nu am avut onoarea să vă servim sângele nostru, dar după cum vedeți, și eu și prietenul meu, purtăm în sânge același virus teribil: dacă vă atingeți de sângele nostru, veți lua odată cu el, cel mai groaznic vărsat negru, din câte varietăți există. Uite bietul Rudy ce ochi a holbat!... Nu înțelege nimic din ce vorbim...

— Explică-i porunci Vampirul.

— Dacă doriți d-voastră, cu plăcere...

Ți-aduci aminte, Rudy, că ai prins într-o noapte pe doctorul Westharp în camera ta? El venise ca să-ți facă o injecție! Ei bine, eu fiind Westharp, m'am gândit la un truc pentruca sângele nostru să nu mai fie portabil, pentru aceasta d-nă Vampir. Și atunci, bănuind că ne va veni și nouă rândul ca să cadem victimele ei, te-am imunizat, făcându-ți injecții din ce în ce mai mari, strecurându-ți în sângele virusul unui vărsat negru dintre cele mai periculoase, după ce te cloroformizam. Tu știi că stre-

curat în sângele treptat, acest virus e învină de rezistența organismului. D-na Vampir te-a atras în castelul ei, dar în prima noapte a somnului tău în acest castel, nu ți-a putut utiliza sângele, fiindcă avusesem grije cu câteva ore înainte, să-ți fac prima injecție cu virus de vărsat. Un ac mi s'a rupt în brațul tău. Cu o altă seringă, pe când tu continuai să fii adormit, d-na Vampir ți-a scos puțin sânge ca să ți-l analizeze. Dar găsi în el virusul vărsatului negru, și atunci fu nevoită să te lase în viață și să plece cu tătarii săi, la vânatoarea de oameni. Curierul Puko a căzut victimă în locul tău, în aceeași noapte...

(Va urma)

Magazinul de cafea
"Elita"
Cereți numai delicioasa
cafea **"Elita"**
Mihail Ochanian
Str. Carol 55 - Tel. 38/67

Acesta este adevăratul ANTICOR PARFAIT

cu renume mondial

care stârpește defiliv

Bătăturile

Fiecare tub are inscripția FABRICANT HENRY COHRS:

RECORD in INFRUMUȘETARE

UNIVERSITÉ de BEAUTE **"CEDIB"**

PARIS — CHAMPS ELYSÉES, 39

Anunță deschiderea filialei sale în București
B-dul Carol 21, Tratamente noi ptr. întreținerea tenului. Specialități originale în depozit

Proprietar: REGINE ZAHARIA

Eu, la dans, sport, numai, GBL, Ciorapi de Mătăsă, Elite, Dollar, Lotte, Diamant

Albina dinților de fildeș, întotdeauna numai cu BUCOL. APĂ DE GURA, PRAF DE DINȚI, PASTĂ DE DINȚI. INTELEPCIUNEA ANIMALELOR

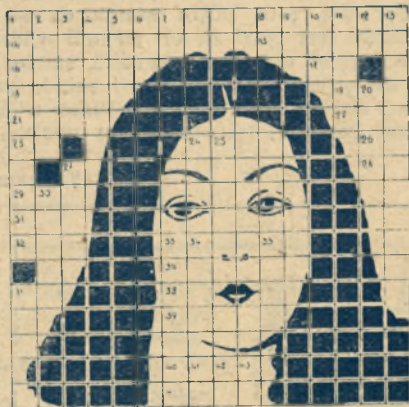
Sănătatea tenului depinde de pudra pe care o întrebuințată! **Trianon** compusă din substanțele cele mai fine și nevălmășitoare este pudra de ideală

Citiți ziarul **"RADIO-RADIOFONIA"**

Jocurile „Realității Ilustrate“

CUVINTE INCRUCIȘATE
„Eve Southern“

de Const. Cojan-Focșani

ORIZONTAL: 1) Îngrozitoare. 14) Invederate. 15) Foaie tipărită din nou cu schimbări. 16) Îndreptați. 17) Negație. 18) Omenesc. 19) La potcoavă. 21) Prăpastie. 22) Cupolă. 23) Pronume. 24) Aureolă. (fig.) 26) Pronume. 28) Notă muzicală în gama muzicii orientale. 29) A aduce (imperativ). 31) Teavă. 32) Balaur. 33) Afirmatie. 35) Pronume. 36) Prefix. 37) Prepoziție. 38) Pof-tim! 39) Aburit. 40) Divinitate egipteană. 44) Fascină.

VERTICAL: 1) Nostalgică (fig.) 2) Firesc. 3) Ghimpe. 4) Farsă. 5) Măsuri. 6) Părți laterale la pânțele. 7) Notă muzicală. 8) Macaz. 9) Porume. 10) Infim. 11) Se repezia pe neașteptate. 12) Literă grecească. 13) Totalitatea unei științe. 20) Condiment. 25) Plantă numită vulgar **stânjenel**. 27) Insulă, cea mai mare dintre Antile. 30) Gingaș (fig.) 33) Numele vechiu daco-roman al Dunării. 34) Strămoși. 35) Mana neamului omenesc. 37) Nostalgic. 41) Timp. 42) Noroiu. 43) Notă muzicală.

PROBLEMA

de Wolf Rubinstein-Chișinău (10 p.)

Se vor așeza cifrele de mai jos în așa fel, încât, orizontal, vertical și în diagonală să dea suma de **200 (două sute)**.

2, 2, 2, 2, 2, 2, 2, 2, 2,
4, 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4, 4,
10, 10, 10, 10, 10, 10, 10, 10,
16, 16, 16, 16, 16, 16, 16, 16,
18, 18, 18, 18, 18, 18, 18, 18,
20, 20, 20, 20, 20, 20, 20, 20,
30, 30, 30, 30, 30, 30, 30, 30,
40, 40, 40, 40, 40, 40, 40, 40,
60, 60, 60, 60, 60, 60, 60, 60,

ANAGRAMA

(5 puncte) de G. Bender
Direct de mă priviți
Un lucru scump găsiți;
Însă de mă inversați,
Peste-o barieră dați...

Deslegările jocurilor se primesc la redacție până la 10 Decembrie 1929. Fiecare joc acordă deslegătorilor un număr oarecare de puncte. Cel care obține numărul cel mai mare de puncte, prin deslegarea celui mai mare număr de jocuri, din numerele 45, 40, 47 și 48, va primi un premiu de 1000 lei. Premiul al doilea e de 500 lei; premiul al treilea 300 lei. Următorii șapte deslegători primesc câte un volum din operele autorilor renumiți. De asemenea vom publica numele tuturor deslegătorilor. Premiile se vor distribui la 20 Decembrie.

**Cupon pentru jocuri
No. 45**

Numele și prenumele.....

Adresa.....

TRISTAN BERNARD, MAESTRUL CUVINTELOR INCRUCIȘATE

Nu cred să existe cineva care, vorbind de frumusețea cuvintelor încrucișate, să nu aibă în minte numele renumitului dramaturg francez, Tristan Bernard, acel bărbat bărbos, înzestrat cu cel mai remarcabil spirit satiric.

Un mare scriitor și, în același timp, un mare autor de cuvinte încrucișate, poate cel mai mare chiar!...

Să nu vă prindă mirarea. E o coincidență, pe cât de bizară, pe atât de explicabilă, pentru cine își dă seama de valoarea educativă a acestor jocuri intelectuale care cer un deosebit talent literar, în special pentru compunători.

Ba ceva mai mult, însuș marele Tristan Bernard, pune pe socoteala acestor jocuri, o foarte mare parte din progresul său pe tărâmul literar, după cum se vede în prefața albumului său de cuvinte încrucișate, apărut în Paris la 1925. Editura Bernard Grasset:

Metoda d-sale este din cele mai ingenioase. Pentru dânsul, un careu de cuvinte încrucișate este o temă de tratat, o schiță vie. Nimic nu este lucrat la voia întâmplării.

Astfel îl vedem intitulând jocurile sale: *Dulcineă, L'Acrobate, Iphigénie, Le Bazar*, etc.

Aci cuvintele sunt strict în nota propusă, zgrăvind-ți un peisagiu, sau satirizând anumite persoane ori obiceiuri.

Remarcați faptul că operația aceasta este extrem de dificilă, din cauză că noțiunile stau izolate, fără să fie legate între ele, ca într-o propoziție de pildă, și cu toate acestea, sub pana maestrului, ele capătă viață, dându-ți aceeași impresie pe

care ți-ar da-o schițarea aceluiaș lucru într-o operă literară.

În afară de această operație, eforturile cumpărătorului de a da cuvintelor definiții cât mai variate, sunt de cea mai mare utilitate pentru perfecționarea stilului, după cum susține iarăși maestrul Tristan, în aceeași prefață:

„Într-o operă literară oarecare, nimeni nu vă face reproșuri înversunate, dacă ați întrebuințat termeni improprii. Însă când se ocupă de cuvintele încrucișate, scriitorul devine un *sfinx responsabil*“.

Într'adevăr, deslegătorii își dau ostentia să deslege, însă nu permit ca propunătorul să dea dovadă de ignoranță, atunci când dă semnificațiile cuvintelor.

În privința aranjamentului pătrățelelor negre, se observă însă o foarte mare lipsă de simetrie, lucru specific școlii franceze, diametral opusă celei americane, care vizează mai mult aspectul estetic al unui careu de cuvinte încrucișate.

În țările mai civilizate ale Apusului, mulți dintre intelectualii mai de seamă se ocupă cu deslegarea și compunerea acestor jocuri, perfecționându-le într'un mod uimitor!

Noi însă — ca de obicei — stăm și de data aceasta în urma străinilor, însă nu chiar așa de departe, în cât să nu-i putem ajunge în timpul cel mai scurt...

Nădăduim însă că, atât vechii, cât mai ales, noii noștri colaboratori, vor căuta să-și precizeze o directivă de o așa manieră pe tărâmul acesta, încât să avem cel puțin iluzia că pășim pe urmele maestrului Tristan Bernard.

N. Gh. Popescu. — R. Vâlcea

SALON SPECIAL PENTRU COAFURĂ

COAFORUL DE DAME JEAN

FĂRĂ NICI O SUCURSALĂ

Singurul Coiffeur de Dame în Quartierul Stt. Gheorghe ce dă o reală garanție în execuția unei ondulațiuni permanente care durează timp de 6 luni de zile și este indefrizabilă

SALON SPECIAL pentru DOMNI

Secțiune cu asortiment complet în articole fine de toaletă. PASTRAȚI CUPOANELE, la prezentare 15 % reducere din prețuri.

Notați bine adresa:

80, CALEA MOȘILOR No. 80
(vis-à-vis No. 41)

JEAN & CAROL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

București, Str. Const. Mille 7, Etg. II
Director redacțional, NIC. CONSTANTIN

TELEFON 306/67 — 324 73

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an Lei 400
Pe șase luni „ 200
Pe trei luni „ 100
Pentru străinătate „ 500

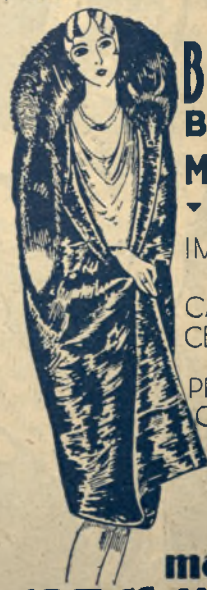
S. NEVȘEHIRLIAN & G. NAZARIAN

Prima Fabrică de Covoare Orientale
Str. Sfinților 52. — București

Desfacerea produselor fabricii
noastre și mare depozit permanent
de

ÇOVOARE PERSANE

veritabile, cu prețuri uimitor
de eftine

BLĂNURI
BRUTE ȘI

MANTOURI-
ELEGANTE

IMPORTAȚIUNE
DIRECTĂ

CALITĂȚILE
CELE MAI BUNE
CU

PREȚURI FOARTE
CONVENABILE

VINDE

mașazinu
COSTICĂ MIHĂILESCU
STR. SANTIILOR 52 bis

MODA SĂPTĂMÂNII

1. Trenchcoat din covercoat de lână, croială modernă.

Lei 5.400

2. Demipalton „Ulster” din stofe păroase moderne, căptușit cu stofă.

Lei 5.600

3. Palton din stofe moderne, guler de catifea căptușit cu mătase.

Lei 8.900

4. Blănă de lux, stofă neagră sau gris, guler de Vidră, căptușeala de Opossum.

Lei 35.000

Imbrăcați-vă numai la:

CETOSLOVACH

București, Str. Berzei 94-96-100-Cal. Griviței 159-B-dul Elisabeta 8
Ploești, Piața Unirei 7 - Craiova, Unirei 55 - Galați, Domnească 30

Sfaturi pentru îngrijirea frumuseții

UN FARAON. Trebuie să ai curaj și răbdare. Domnița Vidra a fost nebună după Răzvan, fapt istoric. Franța a avut oameni iluștri ca Jean Richepin, care spunea mândru ce origine are. Și noi am avut un ministru F. și un medic chirurg S. de aceeași origină. Acest lucru nu i-a împiedicat să fie iluștri. Rețeta concretă, cremă sau alifie nu există, există o singură rețetă sufletească abstractă: Curaj, perseverență și răbdare. Vei ajunge. Alungă-ți gândurile negre. Invală cu curaj înainte și închide-te înăuntru d-tale ca un melc în căsuța lui.

NICOLLETE. Pentru creșterea părului: 1 gr. Pilocarpină. 250 gr. Rhom bun și 20 gr. Extr. China fricțiune. **Pentru creșterea genelor:** 0.20 Pilocarpină 20 gr. Apă de roze și 10 gr. Ulei de ricin cu o pensulă mică Nu e vătămător ochilor.

NELLY-NELL. Receta trimisă de mata, este pentru creșterea și întărirea părului. O rețetă pentru a menține multă vreme ondulăția părului. În fiecare seară veți face ondulății ușoare la frunte și tâmpile cu mâna fricționând părul cu: Radix Saponaria, Lemn de Panama câte 50 gr. fierte bine la 250 gr. apă de ploaie. După filtrare veți adăuga în soluție 1 gr. gumă arabică în pulvis. Apoi veți dormi cu un filet toată noaptea. La 2 seri odată veți repeta.

O VIITOARE MAMA. 2 cărți bune pentru creșterea și îngrijirea copilului sunt de dr. Slobzeanu una, și de dr. Ettingher a doua. Le găsiți la orice librărie.

ADELINA PATY: Pentru coșuri: Resorcină 1 gr., Zn oxid 5 gr., Vaselină Lanolină a 15 gr. Hg pp. alb 2 gr., Ichtiol 1 gr., Pentru pori dilatați: Acet aromat 100 gr. Glicerină 20 gr. Ac. salicilic 1 gr.

TOTO. Pentru creșterea părului: T-ra Cantaride 5 gr., Extr. fl. China 20 gr., Pilocarpină 1 gr. Clhoral hidrat 5 gr. Oleu ricin 20 gr. Spirt de Lavandula 100 gr. fricțiune.

NELLY. Feculentele sunt făinoasele, adică: Macaroanele, găluștele, efcalele, tățeiii, fasolea, castanele, alunele etc. **Pentru păr blond.** Crocus 1 gr. Apă oxigenată 100 gr. Alcool de lavandula 100 gr. Sau: Pulbere Rhei 50 gr. fiartă în 500 gr. apă și filtrată. Se utilizează ca fricțiune.

PAULA ȘTEFĂNESCU. Pentru albit tenul: Hidrochinonă 1 gr. Ulei de vaselină 25 gr. Ceară 7 gr. Spermacet 10 gr. Glicerină 7 gr. Apă de roze 10 gr. Zeamă de lămâie 10 gr. Perhidrol 5 picături.

O FETIȚĂ NECAJITA. Pentru puncte negre: Ac. salicilic 1 gr. Menthol 0.50. Na sulfuric 5 gr. Alcool 100 gr. Glicerină 20 gr.

P. S. BĂRLAD. Pentru pistrii: Camfor 2 gr. Hidrochinonă 1 gr. Lanolină, Vaselină a 20 gr. Apă de roze 20 gr. **Pentru albit tenul:** apă de roze 25 gr. Glicerină 30 gr. Apă oxigenată 15 gr..

BLANCHE COLOMBE. Pentru coșurile fetei dv. de 12 ani recomand: drojdie de bere cât o alună zilnic diminețile cu puțină apă sau sifon. Mai recomand următoarea rețetă: Resorcină 2 gr. Sulf. pp. 1 gr. Alcool de 90 grade 100 gr. Glicerină 20 gr. Apă de roze 50 gr. în fiecare seară va șterge obrazul cu vată.

A. DE CARDOVILLE. Pentru pistrii, Camfor 2 gr. Hidrochinonă 1 gr. Lanolină Vaselină a 20 gr. Apă de roze 20 gr. **Pentru slă-**

bit nu beți lămâie cu oțet. E dăunător. Suprimați orice dulciuri și feculente sau făinișuri. Suprimați pâinea. Mâncați pesmeți de Karlsbad. O zi pe săptămână beți numai ceaiuri. Faceți o cură de struguri.

LILLY ROTH. Sunt 4 institute de frumusețe în Capitală bune toate. Alegeți care vreți. Luna viitoare ne vom vedea.

DOLORES VERMON. Receta cu alcool trimisă e mai bună pentru tenul dv. gras. Receta cu Ulei de ricin ce întrebați este eficientă pentru indeseirea genelor.

SIGHIȘOARA. Sunt mulțumită că v'am fost de folos. **Pentru slăbit:** Faceți băi fierbinți cu 100 gr amoniac și 50 gr. Na carbonic de fiecare bae. Nu mâncați dulciuri și făinișuri. Beți ceaiuri cu lămâie multă. Vă trebuie masajii la burtă. Gimnastică specială. O zi, pe săptămână, beți numai ceaiuri. Luați vin de Malaga să nu vă anemiati cu regimul.

PETELE • COSURILE
SBÂRCITURILE • DISPAR CU
CREMA FLORA

INAINTE ȘI DUPĂ
INTREBUINTARE
**LAPTELE
DE CRIN**
ALBEȘTE ȘI CATIFELEAZA
PATA • BRATELE
ȘI DECOLTEUL

G. Butuceanu & Co.

Fabrică de Tricotage

SPECIALITAȚI:

Articole de modă și fantezie.

Oferă ocaziune publicului a se aproviziona direct dela fabrică, desfiacând produsele sale, cu prețuri extrem de avantajoase în localul fabricii.

STR. VERZIȘORI 24 (prin Cuza-Vodă)
Telefon 371/61

De ce am pus bir pe celibat

de BENITO MUSSOLINI

ITALIA fascistă luptă împotriva limitării nașterilor.

Familia fără copii, constituie unul dintre cele mai triste episoade ale vieții omenirii.

Orice femeie normală, simte dorința unui copil și ea trebuie să aibă atâția, câți e în stare să crească. Dorința ei arzătoare, împreună cu dragostea maternă, această singură calitate universală trebuie să fie îndeplinită cu elan și bunătate fără să i se răniască amorul propriu și fără ca să se prejudicieze interesele națiunii din care face parte.

Fetele nemăritate, cu dorul după copii, merg în așteptare și mereu fără speranțe, sunt femei triste. Totdeauna gata să se căsătorească, ele așteaptă cu încordare ca atitudinea condamnată a becherilor să se schimbe. Așteaptă ziua fericită când vreun celibatar își dă în sfârșit seama de datoria pe care o are și se hotărăște să poarte împreună cu dânsa răspunderea unei familii.

În Italia, noi am făcut totul ca a fost cu putință, ca să înmulțim instituțiile destinate maternității și îngrijirii pruncilor.

Problema mortalității copiilor, ne-a apărut foarte serioasă și mai ales în sudul Italiei. Guvernul fascist a pășit cu voință ferma ca să soluționeze problemele maternității, de creștere și mortalitate a copiilor. A înmulțit și răspândit asistența medicală și a creat condițiunile igienice necesare. Banii pe cari îi strângem de pe urma bălului impus celibatarilor, — frumusețea sumă de 50 milioane lire anual — sunt întrebuințați în aceste scopuri. Sunt bine cheltuiți și ne dau cele mai satisfăcătoare rezultate.

Femeia lăuză, reprezintă în Italia una dintre primele griji ale statului. O datorie, care cere atențiunea cea mai mare din partea conducătorilor națiunii.

Și în afară de măsurile generale de stat, care se găsesc în vigoare am instalat și un birou separat, menit să se ocupe cu cazurile excepționale. Acelea care nu intră în cursul obișnuit al maternității și puericulturii.

Prefecții județelor din întreaga Italie, au primit ordine ca să mă informeze personal, asupra familiilor cu progeneruri numeroase, asupra situației lor economice și asupra condițiilor în care trăiesc. Dacă aceste familii trăiesc în mizerie, căutăm să le dăm sprijinul financiar necesar, ca să le scoatem din criză. Oficialitățile statului din întregul regat, se grăbesc să ajute pe

cei nevoiași, sau să aline durerile celor în suferință, de îndată ce descoperă cazuri reale și merituoașe.

Motivul principal pe care, în general, îl dau acei ce limitează numărul copiilor, e de ordin economic.

Chestiunea nașterilor, trebuie însă să aibă în vedere economia națională? Și eu mă așez în rândul acelor care susțin revedicările muncitorimii...

Claselor muncitoare nu li se poate îngrădi nici unul dintre avantajele pe care le-au câștigat. Este dreptul lor de a obține și al comunității ca să insiste de a li se da locuințe sănătoase prevăzute cu toate realizările de confort, în care familia muncitorului să trăiască și să se mulțumească în tihnă. Trebuie să-și aibă timpul de recreație și să i se pună la dispoziție distracțiile pe care statul e în stare să i le procure.

Mijloacele de educație pentru copiii săi să fie la aceeași înălțime. Asistența medicală să-i fie la îndemână, așa fel, încât copiii să fie totdeauna sănătoși și să crească oameni robuști.

În asemenea condițiuni, muncitorul modern își poate înmulți familia. Iar dacă lucrătorul, acum 50 sau 100 de ani, a fost totuși în stare să-și creeze familia, în condițiunile de viață care astăzi ne-ar părea imposibile, cât de ademenitoare se prezintă îmbunătățirile de astăzi!

A trecut aproape un secol de când Malthus a emis teoria sa, anume că populația crește mult mai repede decât mijloacele de subsistență. Cu toate acestea, iată că ne găsim în fața unui fenomen absolut invers. Traiul bun al națiunilor se evidențiază enorm din zece în zece ani.

E un fapt precis că mijloacele de subsistență cresc mult mai repede decât populația, așa că în orice țară se găsesc mijloace de trai mai multe și mai bune decât au fost acum zece, douăzeci sau cincizeci de ani în urmă. Știm că oamenii agonisesc mai mult și trăiesc mai bine decât în orice altă epocă din istoria lumii.

Chemarea maternității bate în pieptul fiecărei femei. Bărbatul sau femeia, care cu bună știință adoptă mijloace de sugrumare a continuității rasei, violență un patrimoniu neprețuit, un dar dumnezeesc una dintre cele mai divine funcțiuni; înjosește frumusețea și romanța, cu care natura a îmbrăcat procrearea noastră și comite un neiertat păcat împotriva patriei.

ȘOȘONI-GALOȘI

VIKING

**DIN NORVEGIA
ȚARA IERNEI**

**TRAINICI
ELEGANTI·EFTINI**

**Astragan, samuri,
scong, nurci, nutria,
hermelină, biber, vidra, opozom,
petit grls, bizam,
linx, lutru, vulpi de
tot felul, precum și toate**

noutățile sezonului vinde cel

mai eftin, și en detail

**Eleganță desăvârșită
VECHEA BLANARIE**

WILHELM STEINHART

Calea Moșilor, 188

Dacă doriți să aveți copiii d-voastră bine și frumos îmbrăcați —
VIZITAȚI PRIMA INDUSTRIE ROMÂNĂ de băne de copii

„Băețășul”

Specia în ori ce alinge această ramură ca: Raglano, Paltoane, Trench coat, Costumașe, Sport, Marinari, Bebeuri, etc. Neîntrecut în uniformă și pelerine școlare. Mare specialitate în Pijamale de bărbați și copii.

Expoziție permanentă la dispoziția onor. clienți. Notați bine adresa: „BAEȚĂȘUL” Galerile Blanduziei Et. I (apartamentul 16).

GASTON MIHAILESCU

anunță onorata clientelă că a MUTAT

Sucursala din Pasajul English
în **CALEA VICTORIEI 52**

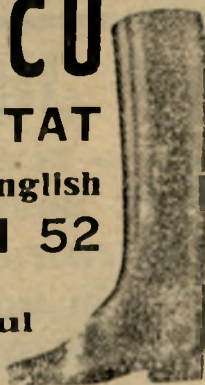
(tot în același imobil)

Vis-a-vis de Teatrul
Național

Sucursala este sub
conducerea asociației

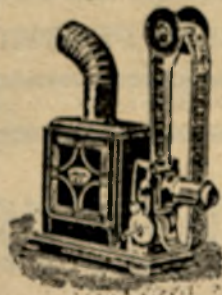
NELU MIHAILESCU

Totdeauna bine asortată cu
ultimele modele și creațiuni
ale sezonului

Aparate Cinematografice

de cameră, mișcătoare cu 1 film, 3 tablouri
și modul de funcționare

Prețul de reclamă

Lei 280

La depozitul

Kestenband

Str. Șelari No. 9

BUCUREȘTI I

Patent nou

Pentru lumină se găsește în aparat, o simplă baterie de buzunar care luminează mai puternic.

Expediem oriunde contra ramburs, imediat ce primim comanda printr-o carte postală.

Racul magnetic

În afară de cele cinci simțuri fundamentale, viețuitoarele mai posedă încă în general un simț special al echilibrului, care le permite să se orienteze în spațiu și să deosebească, prin senzații corespunzătoare, poziția verticală de cea orizontală și oblică. Organul, care regulează aceste senzații particulare de echilibru și orientare, este constituit în general dintr'un corp greu, care se poate deplasa mai mult sau mai puțin liber în interiorul unor cavități sau vase din organism, indicând direcția verticală prin apăsarea lui asupra extremităților unor nervi speciali asemănători unor fire de păr.

La ființele superioare acest organ își are sediul în urechea internă, fiind localizat în tuburile întortoachiuate denumite „labirintul urechei”. Dacă se taie unui porumbel aceste tuburi, pasărea pierde complet simțul echilibrului și orientării în șbor. Pe de altă parte, la racii din râuri, organul echilibrului este cu totul special, mănunchiul de nervi corespunzători constituind un soi de ridicătură, așezată în jurul a două gropițe din partea anterioară a corpului. Corpul greu mobil ce umple aceste gropi nu face parte din organism ci trebuie să și-l procure din afară însuș racul, care strânge de obicei nisipul din râuri, în acest scop. Când îi năpârlește pielea, racul pierde aceste corpuri și cu ele și simțul echilibrului, pe care și-l restabilește apoi, umplând din nou gropițele cu corpușoare din afară. Un naturalist, care a urmărit mai de aproape acest fenomen la raci, a luat un asemenea exemplar și introducându-l într'un aquarium, în scop de experiență, i-a furnizat în epoca

năpârlirei, numai pilitură de fier, pe care racul bineînțeles a utilizat-o pentru a-și umple gropile din organul echilibrului. Aplicând în urmă, deasupra corpului racului în diverse pozițiuni un magnet care avea astfel proprietatea de a grupa, pe rând, particulele metalice după diferitele secțiuni ale fluxului magnetic, s'a constatat că racul își schimbă mereu poziția corpului, după aceea, a magnetului, așezându-se când pe burtă, când pe spate, când lateral, când în cap, în coadă, etc.

Această ciudățenie se explică prin faptul că orientând diferit liniile formate de grăuncioarele de fier în organul echilibrului, se deviază în mod corespunzător și simțul echilibrului animalului, care și va schimba astfel mereu poziția de așezare.

Institut de Aplicație de Henné

În toate nuanțele de henné veritabil. Se reface orice păr stricat de orice altfel de tincturi. Tuns, coalat, manicură cu prețuri modeste, personal select la dispoziție. Aplicațiile se execută numai de patroană.

Matiida Arpad Murca

- Strada Barbu Catargiu, 15 -
(colț cu Calea Victoriei No. 129)

Marcă Mondială

L
A
R
Ă
C
E
L
I

P
R
E
V
E
N
T
I
V

CONTRA TUSEI

CEREȚI

Bomboane „EGGER“

În ambalaje originale la farmacii și drogherii

D-rul N. ULMEANU

Medic al Băilor Tekirghiol
Boli de Femei, chirurgicale, Venerice, Diatermie.

Stradela Sf. Nicolae Șelari No. 9 (prin Lipsani)

Consult. 10 — 12, 5 — 7.

Telefon 340/68.

ILUZIA

pe care ti-o dă
PUDRA și FARDUL

devine realitate mulțumită lui Macks Kaiser Borax

Prin simpla descalficarea a apei cu care vă spălați, pielea Dvs recapătă frăgezimea pielii copiilor.

MACK'S
KAISER-BORAX

PUNEȚI ZILNIC ÎN APA DE SPĂLAT

Blănăria JEAN JUSTER

București — Str. Sfinților No. 1 — Telefon 375/99

ASORTAT CU ULTIMELE NOUȚĂȚI ÎN

BLĂNURI BRUTE ȘI CONFECTIONATE.

ATELIERE PROPRII — PREȚURI MODERATE

Ochelari

cu sticlele cele mai bune se găsesse la

Magazinul Societății de Binefacere

„AMICII ORBILOR“

Medic specialist dă consultații la cei ce au nevoie.

Lama de ras „Souplex“ e cea mai bună

Refuzați produsele similare, mai puțin suple și ascuțite

Păpuși, Păpuși, Păpușele!

Trăim zile de mari succese feminine pe tărâmul civilo-politic. Țara noastră, feminis-tele noastre înșiși și-au înscris mari victorii în toamna aceasta. Vor vota, vom vota...

Prilej de bucurie (!) pentru multe!

Tochmai azi citeam într-o gazetă streină, că partidul laburist englez (azi la pulere) și-a ales ca președinte anual al comitetului său executiv, o femeie: pe miss Susan Lawrence.

o apariție exterioară mai femi-nină.

Iar saloanele elegantelor se umplu iarăși de păpuși, toare nu sunt ele simbolul copilului, dorit de cele mai dese ori, dar pe care nu și-l poate permite orice menaj azi, devenit un adevărat lux...).

Păpușile...

Prima bucurie a oricărei feli-țe. Azi toate femeile le vor. Nu

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Foarte frumos! Ciudat însă, că în același timp se mai pro-duce o nouă și mare perturbare în lumea feminină: a revenit ro-chia lungă, a revenit alitudinea, în mers și gest a femeii adevă-rate. Femeia se demasculinizează. Reprobabila tendință de du-pă război e pe sfârșite. Chiar di-mineafă, chiar pentru practica-rea sporturilor, femeia își vrea

pentru că sunt păpuși, ei fiind-că învelesc orice odăiță, orice salon, orice studio de lucru.

Făcute din tot felul de mate-riale: dela cele mai estine, până la cele mai scumpe. Chipurile lor traduc toată gama expresii lor și senzațiilor umane: grotes-cul, comicul, tragicul, prozatorul, pathosul... Fabricate din lemn, din mătăsuri, din ceară, din por-telan, chiar.

Create și lucrate de adevărați artiști nu arare ori reprezintă adevărate individualități, când nu reproduc trăsăturile vreunui personaj de seamă: de la politicianul Briand, MacDonald sau Mussolini, până la dansatoarea Y sau starul de cinema X. Animalele, în special cele mai apropiate casei cu pisicile și câinii, își află și ele loc în această galerie de păpuși moderne.

Într-o cameră artistică, de intelectuală, am văzut nu de mult, de-asupra divanului înălțat pe un fel de estradă scundă, o imensă pisică, din catifea neagră, plată, finând loc de covor aproape.

Cățiva fluturi de aur, aruncați parcă la voia întâmplării, pe catifea, dădeau o stranie și aparte fosforescență colțului acela de cameră. Pe divan, însă, o familie întreagă de pisici, mari și mici, din catifea neagră, gris-fumee și gris-alb.

Divanul era așternut cu un splendid covor roșu.

Ceainicul și aparatul telefonului dispăreau sub coama miștoasă, alb și negru, a doi „pechinoisi” destul de grotști.

Colette, marea scriitoare franceză și marea iubitoare de animale vii, ar fi strâmbat evident din nas. Vă asigur însă, că era destul de originală camera, de care vă vorbesc mai sus.

La păpuși se admite orice mod. De la aceia a trogloditilor începând chiar, până la extrem de rafinată modă feminină de azi.

Cu puțină răbdare și multă fantezie putem să ne înviorăm chiar și cea mai modestă cameră sau mai lipsită de lumină, azi, când apartamentele însozite costă atât de scump. Ce vast câmp de alegere, ni-se oferă aci. Dacă cumva suntem predispuși mai mult spre humor decât spre romantism, n'avem decât să ne facem păpuși amintind cât mai bine linia caricaturii.

Iar dacă înclinăm spre figurile geometrice ale stilului modern, n'avem decât să-l transpunem și pe el în vre-o lineară și grotescă păpușă ultra-modernă.

Orcare ar fi stilul acestor noi podoabe ale casei noastre, scopul va fi atins, de îndată ce colțul unui divan, acel al unui pal, sau chiar acel al mesei noastre de lucru, va avea drept felix acest microcosm sui generis al vieții umane sau animale.

Și doar podoaba, nuanța, înseamnă atât de mult în uniformul și banalizatul nostru trai cotidian!

ASSUNTA

Război civilizat, cu gaze

Toată lumea este de acord că viitorul războiu, dacă se va mai produce încă unul, va fi un războiu al gazelor.

Asupra oroarei nemărginite a unui asemenea războiu nu-și poate face o imagine justă nici cea mai exaltată și mai diabolică fantazie.

Cu o viteză vertiginoasă, națiuni întregi vor putea fi suprimate în câteva clipe așa încât, în lipsă de... combatanți, pacea va apare dela sine!

Totuși, chiar războiul cu gaze ar putea deveni mai puțin înspăimântător, dacă după propunerea unui savant german, națiunile ar conveni ca în locul gazelor distrugătoare de viață omeneste, să se utilizeze numai un gaz, care ar avea cel mult un efect narcotizant, cum este de exemplu cloroformul.

Asemenea gaze — care există de altfel — ar permite beligeranților să adoarmă armata inamică, dezarmând-o și luând-o apoi prizonieră așa cum ai văzi într'un sac un roi de albine afumat.

În același mod relativ mai „uman” ar putea fi ocupate orașe întregi, impregnând aerul înconjurător cu gazul adormitor, într-o proporție de vreo 1 la sută, ceea ce ar fi suficient ca să se facă ineficace orice masă contra gazelor.

Națiunea astfel „adormită”, va răspunde desigur numai cu „da” la toate condițiile impuse

DIN PLĂCERILE PESCUITULUI

de învingător și iată războiul gata terminat cât ai clipi din ochi și fără cea mai ușoară vărsare de sânge.

Dacă vrem să fim și mai „gentileni”, am putea înlocui în gazul adormitor anumite substanțe parfumate ce ace ar contribui ca somnului învinsilor să fie și mai plăcut și mai idilic.

O altă soluție amuzantă, în același sens, a războiului, ar fi poate războiul prin „gizul răsului”. Lumea s'ar tăvăli în hohote de râs și în mijlocul acestei ilarități generale s'ar încheia pacea.

Pământul se invântește din ce în ce mai încet

Astronomii observatorului din Cambridge, au descoperit, grație unei serii de măsurători extreme de precise, că fiecare zi, socotită dela o amiază la următoarea, are o durată mai lungă decât ziua precedentă. Rezultă deci că viteza de rotație a pământului în jurul axei lui, descreește mereu. Cauza acestei încetiniri în mișcarea pământului este atribuită fluxului și refluxului, care punând în mișcare mase considerabile, stânjenește într-o anumită măsură mișcarea proprie a pământului.

După cum rezultă din măsurările astronomilor americani durata zilei ar crește în fiecare zi cu o miime de secundă. Desigur, creșterea pare neînsemnată și totuși cu timpul poate ajunge să oprească pământul din mișcarea lui.

Dar aceasta ar putea avea loc abia după opt miliarde de ani. Așa încât, locitorii pământului pot fi deocamdată liniștiți.

Dolly Davis și regulile circulației

DOLLY DAVIS își conduce singură mașina pe străzile Parisului. Este meșteră în a lua virajurile cele mai grele și în a se descurca din situațiunile cele mai periculoase! Totuși se întâmplă deseori, ca tuturor automobilistilor de altfel, să calce regulile circulației. Agenții ulți, se înfurie, fac spume la gură, scot ca metel pentru a-i dreca proces verbal. Dar Dolly Davis păstrându-și sângele rece și râde. Cu cea mai inocentă dintre voci, ea spune agentului:

— „Dar domnule agent, văți gândit oare, că este primul meu proces verbal? Eu, care sunt atât de ascultătoare, care observ toate regulile circulației (este cu adevarat dezolant!). Mă voi îmbolnăvi, cu siguranță. Sunt atât de sensibilă!”

Și Dolly surâde, surâde meren. Agentul nu mai poate rezista și murmură:

— „Treceți, treceți, dar promiteți-mi că nu se va mai întâmpla nici odată.”

Și Dolly pleacă purtând mai departe pe buze irezistibilul ei surâs.

REZON !

— Ce faci aici?
— Trimit invitații la nunta mea de aur!
— Păi, nici nu ești însurat?
— Dar mă însor acum cu fata unui milionar.

PLASAMENT BUN

— Iată un ban bine plasat! strigă duelistul, simțind glonțul ce-l primise în piept, turându-se de o monedă de argint așezată în buzunarul vestei sale.

Parfum-Poudre

Océan Bleu

LUBINI

PARIS
FRANCE

REALITATEA

ilustrată

BCU Cluj / Central University Library Cluj

et Revue
"Realitatea
Ilustrata"
avec toute ma sympathie
Dita Parlo.

Dita Parlo